

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Egyház és állam.

A közökt miniszterium költ-
ségvetésének általános tár-
gyalása minden évben fény-
pontja szokott lenni a ma-
gyar parlamentáris vitako-
zásoknak. Az volt az idén
is. A kitűnő enunuciációk,
melyekben a pártok legjelesbjei vetélkedve lát-
szottak remekelni, a formászség és eszmegaz-
dagság oly magas nivóján állottak, hogy ha-
sonló szónoki remekeket hiában keresnénk a
kontinens parlamentáris vitaközlésében. Mind-
azon nagy problémák, melyeknek megoldásán
a század fáradozott, újból meg lőnek ott érintve,
a legkülönbözőbb érvelésekkel.

E problémák közé tartozik a többi között
— mint tudjuk — az állam viszonya az egy-
házhoz is. Dacára annak, hogy e viszony meg-
állapítása a legnagyobb gondolkozókat foglal-
koztatta, annak elméleti oldala még ma sem
haladt egy lépéssel sem tovább, ámbar a gy-
akorlati élet ma már nagyon sokat leköszörült
azon ellentétek éléből, melyeket az elmélet a
kettő között felállított. De szükséges is, hogy
az ellentétek lehetőleg elnémuljanak, mert az
egyedüli üdvös viszony a kettő között nem le-
het más, mint hogy egymással kezét fogva és
egymás javára közreműködve, az emberi társa-
dalomnak legnemesebb értelemben vett érve-
nyesülhetésére közreműködjenek.

Tekintsük az élet praktikus oldalát és látni
fogjuk, hogy az egyház ma talán inkább, mint
bár mikor, csaknem életfeltétele az államnak
és ugyanezért helytelen volna, mint azt egyik-
másik ellenzéki képviselő — meglehet bona
fide — tévé, az állam világi oldalát, törvényeit
és külső intézményeit egyedül államnak nevezni
és az egyházzal ellentétbe állítani. Egy bizo-
nyos tekintetben mindkettőnek egy az érdeke
s törekvéseiknek bölcsesége épp abban fog nyi-
latkozni, hogy semmi eszközt sem hagynak ki-
sérletlenül, mely közös célok realizálásához vezet.

Hogy az egyház csak az állam keretén
belül érvényesítheti magát, ez oly igazság, melyet
a kettőnek történeti fejlődése legjobban
igazol; de másrészt azt sem lehet tagadni, hogy
az állam, céljainak megvalósításában az egyházat
alig nélkülözheti. Az állam magában foglalja
mindazon javakat, melyek míg egy részről az
emberi munkásságot és szorgalmat foglalkoz-
tatják, másrészt a kielégíthetlen vágyak utáni
törekvést is ösztönzik; talaja szaturálva van
mindazon gyúanyagokkal, melyeket a féktelen
emberi természet könnyen lángra lobbanthat.
Az állami élet keretén belül sok nézet és vé-
lemény tör magának utat, de nem mindenikök
célozza az állam boldogulásának előmozdítását.
Mindezek mellett ott vannak a társadalmi osz-
tályok közötti ellentétek is, melyek az államok
megrázkódtatására már annyi ízben szolgál-
tak okot. Ez ellentéteket hatalmi eszközökkel
megszüntetni lehetetlen, mert még a morális
eszközök is, melyek itt egyedül alkalmazhatók,
legfőkébb csak az egyensúlyt állíthatják helyre.
E morális eszközöket a nagy tömeg részére
első sorban az egyház szolgáltatja, mert a tö-
meg erkölcsi eszméit csaknem egye-
dül a vallásból meríti. A filozofus ember
talán megszerezheti azokat máshonnan is, de
a filozofia nem való a tömegnek, an-
nak a vallás legyen a filozofiaja. Mind-
nyájan barátjai vagyunk a szabad gondolkodás-
nak, de nem mindannyian vagyunk elég éret-
tek reá; sokkal élesebb fegyver az, semhogy
mindenkéül elég óvatosan tudna bánni vele.

Nem hisszük, hogy az egyház biztos re-
mediumot képes nyújtani az államot fenyegető
összes társadalmi bajok ellen; de mindenesetre
igen sokat tehet, ha csak komoly szándéka
feladatát hűen teljesíteni. E feladat hű teljesi-

tése pedig abban fog nyilatkozni, hogy midőn
a népre hatni akar, a vallási tanoknak ne csak
a transcendentális oldalát állítsa előtérbe, hanem
tejtse ki egyuttal és iparkodjék hűveinek szí-
vébe oltani mindazon erkölcsi eszméket, melyek-
nek minden vallás legfőbb és legkiapadhatla-
nabb forrása. Így működve, minden időkre né-
külözhetlenné fogja magát tenni az államra
nézve és le fogja fegyverezni, már csak az op-
portunitás szempontjából is mindazokat, a kik
az egyházat az állammal ellentétbe állítani ipar-
kodnak. *Pozsonyi Béla.*

Vármegyénk monografiája.

A megyei történelmi társulatnak január
havi közgyűlésében egy három tagból álló bi-
zottság küldetett ki a vármegyei monografia
tervezetének megállapítására s kidolgozására. A
megbízott férfiak feladata már most egy oly
egységes s a helyi és általános irodalmi érde-
kek szempontja szerint kidolgozott tervezetnek
megalkotása, mely a monografia alapjául szol-
gáljon, tehát egy oly nagyobb szabású mű szke-
letjét képezze, mely nemcsak a jelen kornak
megtámasztását s érdeklődését, hanem a jövő kor
szellemi munkásainak figyelmét is lekösse s
kiérdemelje.

Tekintve a mű fontosságát, hisszük, hogy
a tervezet elkészítésével megbízott férfiak tölük
telhetőleg iparkodni fognak megbízatásuknak
kellőképp eleget tenni; iparkodni fognak lelki-
ismeretesen s legjobb meggyőződésük szerint
alkotni meg azt a programot, melyen Bács-
Bodrogh vármegye történetének rég óhajtott
könyve valahára megtestesüljön.

De részünkről bármennyire bizunk is ama
férfiak munkálkodásának eredményében s bár
mennyire meg vagyunk is győződve, hogy az
általok készítő tervezet be fog válni a meg-
írandó monografia alapjául; mindazáltal az ügy
fontossága nézetünk szerint sokkal nagyobb,
semhogy egy pár privát egyén megoldandó
feladatának tekinthető az. És éppen ezért
nagyon is óhajtanánk tartjuk, hogy a monog-
rafia megírásának ügye valahára beható dis-
kusszió tárgyává tétessék s ne csak félrevonul-
tan, hanem a vármegye színe előtt tegyék meg
erre nézve azok javaslatokat, akik ez ügyre
nézve magukat többé vagy kevésbé kompetens
egyéneknek tartják. Mi távol vagyunk attól,
hogy e helyütt a monografia megírására nézve
tervezeteket proponálni, vagy ez ügyben taná-
csokat osztogatni hivatva éreznők magunkat s
hogy itt a monografia ügyében szavunkat mégis
mint elsőké leemelni bátorokdunk, ezt inkább
az ügy iránti előszeretet, mintsem az illetékesség
tudatából kifolyólag tettük.

Azok, akik vármegyénk viszonyaival ismer-
ősek, tudni fogják, hogy mennyire kevés azok
száma, akik a monografia megírásában közre-
működésre hivatnak. És éppen ezért első tekin-
tetre szinte hihetetlennek tűnik fel előttünk az,
hogy a vármegye történetét többek, vagy sokak
írják meg együttesen. Mert elvégre is kik azok,
akik Bácskában történelmet írni jogosultak?
Azok-e, akik a bácskai középiskolákban a tör-
ténelemnek szaktanárai, vagy azok, akik csak
dilletanciából, kedvtelésből vagy egyéb indo-
koknál fogva helytörténelmi cikkek és dolgo-
zatok írásával már eddig is foglalkoztak?

A hármastagú bizottság által kidolgo-
zandó tervezet alapeszméje az, hogy a mo-
nografia többek által, és pedig e
céla kijelölt egyének által fog meg-
íratni. Minthogy Bácskában, mint említők, a
historikusok két csoportját különböztethetni
meg, mindig nevezetes kérdés marad, vajjon a
monografia e historikusok melyik része által
írandó meg? Az egyik rész tanárokból áll, oly
tanárokból, akik dacára, hogy szakemberek,
még abszolúte semmit sem írtak és semmivel
sem árulták el azt, hogy a vármegye történe-

tének megírására képesek lennének. A másik
rész egy csoport dilettans historikusból áll,
kik közt van lelkész, tanár, jegyző, hivatalnok,
ügyvéd stb., de akik mindegyike foglalkozott
Bács-Bodrogh megye történetével, gyűjtött ada-
tokat, sőt kisebb nagyobb dolgozatokat is írt.

Midőn a vármegye történetéről
van szó, természetesen csak azon fér-
fiak vehetők számba, akik szakember
vagy nem szakember létükre irodalmi
munkásságot fejtettek ki s ez az iro-
dalmi munkásság komoly és számba-
vehető. Azok a történet tanárok tehát, akik
a bácskai középiskolákban a históriát adták és
adják elő, de a megyei történet körében még
semmi munkásságot sem fejtettek ki és így
egyáltalán nem is mutatták ki semmivel, hogy
Bácsmege multjával valaha foglalkoztak volna;
ezen történettanárok a monografia létrehozata-
lában nem működhetnek közre. Nem pedig egy-
szerűen azért, mert nincsenek előmunkálataik,
nincs apparatusuk; most egyszerre pedig a me-
gyei történetet megcsinálni nem lehetnek képesek.

A monografia megírása tehát csupán azon
pár férfura vár, akik anélkül, hogy a törté-
netet mint szaktudományt tanulták volna, évek-
kel ezelőtt pusztán ambícióból és kedvtelésből
hozzáláltak Bácsmege történetének, vagy e
történelem egyes korszakainak megírásához.
Ezek már meglehetősen sokat dolgoztak, sok
cikket és dolgozatot írtak, sőt néha nyomtatás-
ban is közrebocsátották. Vannak tehát előmunká-
lataik, van kellő apparatusuk s van több-
kevesebb történetirodalmi nevek is itt a pro-
vincián. Ők megmutatták, hogy nemcsak akar-
ják, hanem tudják is vármegyénk történetét
megalkotni, dacára annak, hogy a történelem-
ben mint szaktudományban nagyon is dillet-
tansok.

A helyes tervezet megállapítása s megte-
remtése után tehát a bizottság csak akként fe-
lelhet meg nagy fontosságú feladatának, ha egy
rövid lajstromot készít azon férfiakról, kik a
monografia megírásában való közreműködésre
eddig irodalmi munkásságuknál fogva
hivatva vannak. E rövid lajstromba foglal-
tának lennének azután felszólítandók arra,
hogy mindenekelőtt hajlandók-e a közreműkö-
désre s ha igen, úgy a monografia mely részé-
nek, a megyei történet mely korszakának meg-
írására érik magukat leginkább képeseknek.
A szerkesztő vagy felügyelő bizottság határozza
el azután a körülmények leglelküismeretesebb
számbavétele mellett, hogy ki és mit írjon.
Természetesen nem lehet itt önkényűleg fel-
lépni, nem mondhatja a szerkesztő bizottság,
hogy ez és ez az író csak bizonyos kort vagy sza-
kaszt írhat, mert ez az oktrojálással járó kel-
lemtelenségekre s vizállyra adna okot.

Legkönnyebben lenne megalkotható vár-
megyénk története akként, ha a különböző kor-
szakok megírására más-más író vállalkoznék.
Ez azonban aligha történhetik meg, mert a kü-
lönöző korszakok megírása sem nem egyfor-
mán könnyű, sem nem egyaránt nehéz. Vannak
korszakok, melyeket szebben, jobban és alap-
sabban lehet kidolgozni, mert sok adat áll ren-
delkezésre; vannak azonban olyanok, melyek-
ből adatok alig maradtak fenn s hogy mégis
meglehetősen hű képet lehessen előállítani a
multból, ez vagy sok fáradságra, vagy kiváló
tehetségre szorul.

Az ily nehézségek elhárítása s a
monografia megírásához szükséges
irodalmi erők összegyűjtése képezi a
tört. társulat által kiküldött bizott-
ság legszebb, de egyszersmind legnehezebb
feladatát. Részünkről éppen azért felettébb
óhajtjuk, hogy ha talán e bizottság az ügy
nyilvános megbeszélését feleslegesnek tartja is,
a kívülről jövő tárgyilagos felszólalások elől
fülelt el ne zárja. *Dudás Gyula.*

Hirek.

Holecskay János zombori káplán, a m. kir. pénzügyminiszter mint kegyuraság által az üresedésben levő szántóvári parochiára a kalocsai bibornok-érseknek plébánosul bemutatott.

Dr. Rudy Béla 5-ik és dr. Antunovits József 4-ik honvédszázaléki szabadságot állományú főorvosoknak, a magyar királyi honvédség kötelekéből kérérelmezett kitérés, a tisztai rendfokozatnak megtartása nélkül megengedtetett.

A m. kir. belügyminiszter megengedte, hogy Bártl Gyula gyógyszerész Parabutyon egy személyes üzleti jogu gyógyszerért felállíthasson.

Az első. cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság közbirre teszi, hogy az áru-felvétel az összes állomásokon minden irány felé megkezdődött s hogy az első teherhajók már elindultak.

Folyó hó február 22-én megindul a posta- és személyhajók közlekedése a Dunán, Tiszán, Szávan és a szerb part mentében. A menetrend, mely egyelőre március 14-ig van megállapítva, a következő: Postahajó-járatok Lefelé. Budapestről Orsova-Galacra kedden és szombaton 7 órakor reggel Bezdánig. Első ut február 23-án Bezdánról Orsova-Galacra szerdán és vasárnapon 5 órakor reggel. Ujvidékről Orsova-Galacra szerdán és vasárnapon 1 1/2 órakor délután. Azonkívül Vukovár és Ujvidék között februárius 23-ától fogva március 14-ig bezárólag egy helyi gőzös közlekedik, és pedig: Vukovarról Ujvidékre hétfőn, csütörtökön és szombaton 10 órakor délelőtt. Első ut Vukovarról Ujvidékre február 23-án. — Fölfelé. Ujvidékről Budapestre szombaton és szerdán 10 3/4 órakor délelőtt. Ujvidékről Vukovarra vasárnapon, kedden és pénteken 10 3/4 órakor délelőtt. Első ut Ujvidékről Vukovarra február 24-én. — A Tiszán: Szegedről Zimonyba vasárnapon és csütörtökön 6 órakor reggel. Zimonyból Szegedre hétfőn és pénteken délb. Ejjeli állomás Török-Becsén. Török-Becséről Szegedre kedden és szombaton 5 órakor reggel.

Az ipar- és keresk. miniszter egy fölmerült eset alkalmával kimondta, hogy az új ipartörvény értelmében élelmiszereket a hetivásárokon bárki és bárhol árulhat, ugyszintén a mézeskalácsos mézet és mézeskalácsot, a süítő süteményt, a mézszáros és hentes húst és húsféléket idegen községek hetivásárjain is elárulhatják.

Az adai m. kir. földműves-iskola másodéves nevéndékei a folyó év október utoljána bocsátatnak el az intézetből. A végzett nevéndékek közül tizen szolgáltatni szándékoznak vállalni, minél fogva van szerencsém felhívni mindazon tisztelt birtokos, gazdatiszt és bérlő urakat, kiknek kiválólag gyakorlati képzettségű és munkaképes megbízható gazdáira, felügyelőkre, vagy munkavezetőkre van szükségük, hogy ebbeli óbjukat alólítottal közölni méltóztassanak. — Megjegyeztetvén, hogy miután a nevéndékek a gazdaság, kertészet, állattenyésztés stb. teendőiben a két éves tanfolyam alatt folyton gyakoroltattak, minden néven nevéndő munkát végeztek s működésük a gyakorlati élet követelményeinek és nem gazdatiszt fogalmának megfelelőleg neveltettek: ennél fogva az iskola vidékén kissébbnek tartott okszerű és haszonnal járó kezelésre vagy vezetésére, a mezőgazdasági munkák nagyobb birtokosoknál bizvást alkalmazhatók. Szobonya Bertalan igazgató.

A helybeli színház-részvénytársaság igazgatósága a napokban a színház bérlőjét megidézte s kerere kijelentvén, hogy az előadások darabjaival és mértékével a közönség megelégedve nincsen. Együttal jövő péntekig az előadások tartását a java személyzetnek szabaddai elfoglaltságára tekintettel, beállította és a repertoir megszabását magának kikötötte. — Régen így kellett volna beszélni a színészekkel. Csak a határozott, bár nem túlzó föllépés biztosíthatja a színháznak kultur tényezővé emelkedését, valamint a nagyközönség és különösen a bérlők érdekeit. A legközelebbi előadások lesznek pénteken a „Kornevillie harangok“, szombaton „Nap és hold“ operettek, vasárnap „Sötét pont“ szimfonia.

A szabaddai általános ipartestület f. hó 18-án tartott alakuló ülésén Sáros Szabó Lászlót közfelkiáltással egyesületi elnöké választotta.

Katymáron Bartlemer János istállójáról f. évi jan. 29-én ismeretlen tettesek egy 4 éves, pej kancát és egy 5 éves, szürke kancát elloptak.

A helybeli rendőrkapitánynál egy gazdátlan fehér szür, fekete szegélylyel, gazdátlanul tartatik. Esetleges árverése márc. 5-én.

Szabadda város törvényhatósága f. hó 24-én közgyűlést tart.

A zombori első temetőjezi egylet pénztári forgalma és vagyoni állása 1885. évi december hó 31-ik napjáig. Az összes bevétel volt 8229 f. 91 kr, melyből levonva a kiadásokat 7339 f. 96 kr, maradt 1885. év végével pénztári készlet 889 f. 95 kr. o. é. Az egylet vagyona pedig kötvényekben, készpénz, ház és felszerelésekben 23107 f. 19 kr. o. é. Huber Ignác s. k., egyleti elnök. Heizler Ferenc s. k., egyleti pénztárnok. Metz Mihály s. k., egyleti ellenőr. Hogy jelen kimutatás a megvizsgált számadások, jelesen a kiadások és bevételek tekintetében, minden tételeiben helyesnek találattott, ezennel bizonyítatik. A választmány által a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság: Zomborban, 1886. évi január hó 30-án. Husveth István s. k. Heindlhofer Róbert s. k.

Az Ó- és Uj-Palánka községek területén létesített ipartestület alapszabályai a bemutatási záradékkal elláttattak.

Szabaddán Neditz János 1755 frtra b. ingatl. március 5-én elárvereltnek.

Az ó-futtaki jegyző. Hörner István, mint részvétellel értesülünk, megörült. A szerencsétlent a napokban szállították el az orsz. tébolydába. A községi elüljáróság a helyettesítésre Mihályi Ernőt, Mihályi János megyei főügyész fiát kérte föl.

Hymen. Csernyanszki Sándor, kulai kir. járásbirósági aljegyző, eljegyezte Fiala Mariska kisasszonyt Kecskemétről.

Szabadda város tanácsa a napokban tartott ülésében a szinügyi bizottság egyhangu javaslatát elfogadta s a szinházat a jövő téli évadra ismét Tóth Béla szabadda-zombori szinigazgatónak adta ki.

Dr. Buday József, volt ujvidéki főgymnáziumi, jelenleg budai főreáli tanár s a „Magyar Philozophiai Szemle“ szerkesztője, eljegyezte Budapesti Mihálkovits Antal középítészeti felügyelő kedves leányát, Emiliát.

Kulai hírek. A kulai önkéntes tűzoltó-egylet t. évi február hó 14-én tartotta alakilag és tartalmilag igen élénk közgyűlést. Örömmel constatálható az egylet folytonos bel- és külterjes gyarapodása, különösen azon tény, hogy 40 egyén, a földművelő honpolgárokból lépett ez alkalommal a működő tagok sorába. A község, élén Dosztig J. jegyzővel — évi 500 f. irtot áldoz e célra. Rác György, egyleti főparancsnok egy igen csinos érdemkereszttel tüntette ki ezuttal az ügybuzgó és lelkes alparancsnokot Kohlhammer Mihályt. — A kulai polgári olvasó-egylet saját könyvtár alapja javára és saját helyiségeiben f. évi február hó 27-én zártkörű táncvigalmat rendez. A rendező bizottság elnöke Lederer Gusztáv járásbiró.

Gyászhir. Mikosevics Józsefné született Babócs Mária és férje, ugy gyermekük: Mikosevics Mariska, Dobák Béláné szül. Babócs Berta, ugy férje s gyermekeik: Albertina és Fatime, számos rokoni nevében is mélyen szomorodott szívevel jelentik felejtethlen hön szeretett édes anyjuk, nagyanyjuk s anyósuk özvegy Babócs született Haill Emilia úrnőnek f. hó 17-én d. u. 3 órakor élte 54-ik évében agyszélhűdés következtében rövid szenvedés után Zomborban történt gyászos kimúltát. A boldogult hűt temeni f. hó február hó 19-én d. e. 10 órakor tetették a helybeli sírkertben örök nyugalomra, az engesztelő szent miseáldozat is ugyanakkor megtartott a róm. kath. egyházban a Mindenhatóknak. Legyen áldott emléke s könnyű a hant porai felett, mint áldást hozó volt gyengéd szeretettől vezérelt élete! Áldás és béke hamvaira!

A rendezett tanácsú városok értekezlete, melynek azon célja van, hogy a városok, a közigazgatási javaslat tárgyalása alkalmából jelentsék ki kívánalmait, Budapestre e hó 25-én fog megtartatni. Az értekezlet Nagy-Becskerek város kezdeményezése folytán jön létre. Az ismerkedő estély e hó 24-dikén este 8 órakor lesz a Szikszayban. Az ország 118 rendezett tanácsú városa közül eddig 30 jelentette be részvételt! 18 pedig kijelenté, hogy az értekezletre nem küldhet képviselőt.

A zombori kereskedelmi- és iparbank kebelében fenálló „Népbank“-nak a lefolyt 1885. évi összes forgalma 1074,928 f. 18 krt tett ki, mely által o. é. 4,294 f. 76 krnyi bruttó nyereség éretett el. Ezen összegből levonva az összes költségeket, marad o. é. 2930 f. 06 krnyi tiszta nyereség, a niből leszámítva még az alapszabályok 41. §-a értelmében 10%-ot a tartalékalap, 20%-ot az igazgatóság jutalomdíja és 20%-ot a zombori kereskedelmi és iparbank részére mint kezelési költségeket, marad a „Népbank“ részére mint tiszta nyereség 1465 f. 18 krt, mely az alapszabályok értelmében mint osztalék a részvények között osztandó fel.

Baján selyembű-beváltó intézetet állított fel a kormány. A selyemtenyészési felügyelettel a bajai kerületben Kirschbaum József bízott meg.

Sikerült társasestélyt rendezett f. hó 20-án este a zombori dalárda a kaszinó helyiségeiben, ezuttal nem a nagy közönség, hanem saját maguk és családjaik szórakoztatására, összesen 42 személy volt jelen. Házi mulatság volt a szó legszorosabb értelmében; így nemcsak, ha mindenki nagyon jól érezte magát. A mulatság reggeli 1/2 óráig tartott, pedig még cigánybanda sem volt jelen, csak egy zongoraszó mellett járt a tánc. A mi búne volt a dalárdának a dalárdistákkal szemben, azok most mind meg lettek bocsátva; mert bizony a szegény asszonyok sokszor haragudtak arra a dalárdára, hogy annyira igénybe veszi a dalárokat, hogy a „próbáról“ néha hajnalba kerültek haza. Bezzeg most ki is tettek magukért, ezek a dalárdisták, akár a katona, mikor a generális szeme előtt exerciroz, — és táncoltak az asszonyok és a leányvendégek hat bábra valót. Az asszonyok nemcsak hogy megbocsátottak a dalárdának, de fogadni merek, ha még egy ilyen estély lesz a holig mulatnak, olyan békülékeny lesznek, hogy minden férj, ha békés családi életet akar, ha másképp nem, hát protekció útján is dalárdistának fog telecsapni. A fiatalság meg pedig azért, hogy hát ha majd megházasodik. Elismerést érdemel végül a kaszinó Gáspárja, a ki ugy az ételt, mint az italokat a legkifogástalanabban szolgált.

Baján Seicz Sándor mézszáros boltját a napokban ismeretlen tettesek feltörték s az ottlevő pénzkészletet ellopták.

Jankovác a napokban kísérték örök nyugalomra Szakáll József közbirtokost, aki 78 éves kort ért el s fiatalabb korában Baja város küüzgyeiben is tevékeny részt vett. Szakáll Vidor és Adorján urak édes atyjukat gyászolják a boldogultban.

Heczenberger Sándor, vonós zenészeink hajdan erős primása, március 6-án a Vadászkerthben polgári bált rendez. E bálók eddig igen jól szoktak sikerülni; talán ezen kevés bálú farsangban sem marad a Sándor bálja látogatatlanul.

Öt veszett lovat hoztak be a városba gyógyítás végett a felső szállásokról; kettő Liscevits Iváné, három Csuvadits Gergelyé volt. Kettő közülük már megdögölt.

Zsupánszky Pál büntügyében Cárán vizsgálóbíró még nem fejezte be a vizsgálatot. — Az esetre, ha Zsupánszky a hozandó vádhatározat ellen fölebezést jelent be, a végtárgyalásra kitűzött határidőig visszazsallítják Capo d'Istriába, különben csak elítéltetése után küldik vissza a bécsi cs. kir. törvényszékhez.

A helybeli magyar nőegylet f. évi február hó 28-án d. u. 3 órakor a városháza kistermében rendez évi közgyűlést tartja, melyre a tagokat tisztelettel meghívja. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés az egylet működéséről a lefolyt évben. 2. Pénztárnoki jelentés. 3. Jelentés az egyleti számadás megvizsgálásáról és a pénztárnoknak adandó felmentvény. 4. Az 1885. évi számadások előterjesztése és az 1886. évi számadások megvizsgálása iránti intézkedés. 5. Az óvoda ügyének elintézése. 6. Tisztújítás. 7. Netáni indítványok. — Zombor, 1886. évi február hó 12-én

Mayer István esávolyi lakostól f. hó 10-én egy 7 éves, pej paripát elloptak.

Kuriai döntvény. A kir. kuria polgári osztálya a következő elvi kérdésben hozott döntvényt: „Azon félnek, ki az alapperbeli ítélet ellen, ügyvéd mulasztása miatt már perújítással élt, új bizonyítékok alapján a perújítás megengedhető-e? Határozat: Azon félnek, ki az alapperbeli ítélet ellen ügyvéd mulasztása miatt már perújítással élt, a perújítás új bizonyítékok alapján megengedhető. Okok: A perújítás esetei s azok alkalmazhatóságának módja és feltételei iránt rendelkező 1868: LIV. t. c. 319., 330., 321. és 323. §§-ai és az 1881: LIX. t. c. 69.—73. §§-ai értelmében csak az új bizonyítékokra alapított perújítás ismétlése van korlátozásnak alávetve. A törvény ezen intézkedéséből és azon lényeges különbségből, mely a perújításnak az ügyvéd-mulasztás és új bizonyítékokra alapított esetei között és pedig ezeknek mint belső tartalma, mind érvényesítésének idejét illetőleg fenntorog, okszerűleg következtetendő: hogy a törvényhozásnak nem volt szándéka az új bizonyítékok alapján való jogorvoslatot azon féltől megvonni, ki már ügyvéd-mulasztás okából perújítással élt.

Kernyaja községből az 1885. év folyamán ismeretlen helyre elköltözött hadmentességi díj hátralékosok névsora: Beél Péter, Fekete József, Merkle Antal, Stökl Mátvás, Steinbech Tóbiás, Buday Ferenc, Megyesi Pál, Balog József, Drahár Ignác, Halter Antal, Oszvald József, Wagner Antal, Blazsik Jakab, Bonifart Jakab, Fellingner Antal, Gärtner József, Haarrjung András, Joki József, Koller Ferenc, Kovács József, Kovács János, Müller János, Pinc József, Pandris Marian, Stark György, Stökl Ferenc.

Nuber János kunbajai lakos házának első szobájából f. hó 2-án az ablakon keresztül a következő tárgyak lopattak el: 1 dunyha, 4 vánkus, egy öltözet fekete férfi ruha, egy gyermek öltöny, 3 vörös kendő, 2 drb selyem kendő, 2 kaschmier kendő, 2 nyakkendő, 2 fekete kendő, egy női kabát, 1 női selyemkabát, egy fekete szoknya, 1 kötény, 1 gyapju szoknya, 1 kasszoknya, 1 drb fehér ing, 2 asztal terítő, 8 drb lepedő, 13 rőf vászony, egy pár gyapot harisnya, 1 beretva, 4 fehér nadrág, 5 drb adasvevési szerződés, 3 drb lövel.

A m. kir. belügyminiszter egy fölmerült eset alkalmából kimondta, hogy a marhahús mérés korlátozása a községi képviselőtestület határozatával nem mondható ki; hanem erre az 1872. VIII. törvények hatálya alatt a törvényhatóságnak, az új ipartörvény értelmében pedig az alispánnak határozata szükséges. Ebből viszont következik — ami itt a húsmérés szabályrendeletek rendezése alkalmából a poigármesterhez beadott, de még ma is elintézetlen kérvény kapcsán a városházában kétségbe vonatott — hogy a tanács a húsmérés rendezésére igen is illetékes, szűp és közhasznú volna, ha élne jogával.

Zentai születésű Gimes Gábor többrendbeli lopás büntetével vádolt, szökésben levő, ismeretlen tartózkodásu egyén nyomozandó s elfogtatás esetén a legközelebbi kir. ügyészséghez kísérendő.

Schmidt Mátvás gyivicsai lakostól f. hó 14-én 7 drb vánkust, 2 drb dunyhát, 2 drb lepedőt elloptak.

A palánkai járásban 1886. évi sorozásra felhívott korosztályokba tartozó teljesen ismeretlen hadkötelesek névsora: Gogolyák István, Kulnesics Sándor, Wolleb Antal, Czen János, Theodorovics Jován, Alexits Steván, Bresztovicski Jován, Grünits Steván, Latoryák Mladen, Milleticzki Pavó, Petries Milos, Szubotin Jován, Lipták Antal, Müller Jakab.

A titeli járásban 1886. évi sorozásra felhívott korosztályokba tartozó teljesen ismeretlen hadkötelesek névsora: Báori István, Lukics Mojsuja, Matkovics Tamás, Garovlyov Száva, Honig Vince, Kinty Trajlo, Lukics Száva, Szimin Joakim, Valczel Ferenc.

Az ideai árvizről egy kiváló szakember a „P. L.“-ban meggyénket érdeklőleg is a többek közt ezeket írja: Budapest ezen a télen szerencsésen túl van már a főveszélyen: a Duna a főváros területén többé nem fog befagyni, legfőkébb jégzajlás állhat be. Még csak a tavaszi árvizen kell átésznie, mely előreláthatólag sok veszedelemmel fog járni. Budapest könnyen védheti magát egy jégmentes árviz ellen. Mihelyt a Duna Bécsben a községi fürdőnél a kikövezett jobb part szélét átlépi, olyan vízözög van indulóban Budapest felé, hogy a védművek itt el nem bírják. 1883-ban maga a Duna mentette meg a fővárost, a mennyiben áttörte a gátakat s a Csálókőzt s a Győr körüli lapályokat elöntötte. Ha a gátak ezuttal ellenálnának, az esetre ásóval és gereblyével kellene áttörni. Csak így lehetéges Budapestet megmenteni. Hasonló veszély fenyegeti Ujvidéket, mely 1883-ban csak az által került el a katasztrófát, hogy az ár Mohácsnál, Monostorszeghnél s Kupuszinánál áttörte a gátakat s elöntötte a nádasokat. Azóta kétségkivül megerősítették a gátakat, ugy hogy most már ellentállhatnak a nyomásnak. A Tisza is nagy katasztrófákkal fenyeget az idén. Ha Szegedet magas alapzata s kitünő gátjai meg is óvják az árviztől, vannak még más városok, mint Csongrád, Szentes, Kanizsa, Becse, Békés stb., melyeket szintén veszély fenyeget. Nem ajánlhatok más módot a védelemre, mint a szabályozási gátak idejében való átvágását, miként azt 1877. május 1-én a Mirko gáttal Fegyvernek mellett s 1883. január havában Kulcsod, Győr és Monostorszeghnél maga a természet tette.

A temerini olvasókör folyó hó 24-én zártkörű táncvigalmat rendez.

A ludasi helyettes lelkész, Jeszenovits Jánost, a kalocsai biboros érsek, ugyanoda plébánossá nevezte ki.

Kiskoru Schuller Jenő (Joachim) ókanizsai illetőségű szabaddai lakos vezetéknévét Deák-ra magyarosította.

Szabaddán e hó 26-án fényes estélyt és hangversenyt fognak rendezni. Az estélyt az ottani nemzeti kaszinó rendezi, az estély a szinházban tartandó nagyszabású hangversenyből, ezt követőleg a Pest városához címzett vendégfogadó termeiben rendezendő bankettből és végül táncvigalomból fog állani. Közreműködésüket eddig megígérték: Csillag Teréz, Hegyi Aranka, Kanyurszky György (aki fölolvastat fog tartani), Ödry Lehel, Komócsy József és Siposs Antal s van remény, hogy még egypár művészi erő fogja gazdagítani a különben is változatos programot.

Melléklet a „Bácska” 16-ik számához.

A magyar államvasutak igazgatósága jele-
nti, hogy a Gombos és Erdőd közti állomás, folyó
hó 18-tól kezdve ismét megnyitott.

Déronyán özvegy Scherer Apollónia vendég-
lőjében folyó 1886. évi március hó 6-án zártkörű tánc-
vigalom tartatik. Belépti jegy ára személyenként 1 frt.

Arverések. Ó Becsén Horog Gábor 19240 fitra
b. ingatl. márc. 8; Ujvidéken Nikolits Tódor 4200
fitra b. ingatl. május 9-én elárvereltetnek.

Veprováca Burkovits Ferenc, ujmisés ál-
dozár, kápláni minőségben áthelyeztetett.

A m. kir. belügyminiszter a következő körren-
deletet bocsájította ki: Belgrádban „Magyar legió
közponi bizottsága” cím alatt Vándory Lajos ügykö-
dése mellett mozgalom indított egy magyar legió
szervezésére, melynek célja: a szerb királysági had-
sereghez való csatlakozás. Ezen bizottsági cím alatt
az „Egyetértés” folyó hó 14-ről kelt 45. számában egy
felhívás is közzétetett, melyben a magyarországi
polgárok felhivatnak ezen legióban való részvételre,
valamint az e célra való adakozásra. Köztudomású
lévén, hogy a keleti bonyodalmaknak az európai béke
fenntartása érdekében éppen most folyamatosan levő
összes nagyhatalmak együttes határozata a szerb és
bolgár nemzetek közötti háború megszüntetésére tö-
rekszik és hogy államunk ezen törekvést pártolva,
semleges állást foglal, minthogy a nemzetközi jog el-
velei szerint semleges állam meg nem engedheti, hogy
a hadviselő felek bármelyike érdekében saját területén
toborzások eszközöltesse, miért is az „Egyetértés”-
ben közölt felhívásban jelzett toborzást és azon célból
megindított gyűjtést ezennel betiltom és utasítom az
illetékes hatóságokat, hogy ezen tilalomnak érvényt
szerezzenek. Ezen tilalom azonnal a legkiterjedtebb-
ben közhírré teendő. A tisztviselők pedig utasítandók,
hogy ezen mozgalomra, különösen e mozgalom ügy-
nökeire a legéberebben felügyeljenek, azok működését
a legerélyesebben megakadályozzák, a gyűjtéseket le-
foglalják. Minden egyes esetről és tett intézkedésekről
hosszabb részletes jelentést teendő. Budapest, 1886.
évi február hó 16-án. Tisza s. k.

O-Szivaéről írják: Aki O-Szivacon volt és
nem mulatott jól: az vagy fásult kedély, vagy önma-
gával meghasonlott ember lehet. Összejártam szélité-
ben hosszabban fél Magyarországot, de ily vendégsze-
retet, ily feszelen mulatságot, sehol sem tapasztal-
tam, mint e vendégszerető kis községben. Nulla dies
sinae linea, tartják a mi kedves szivaciam, ami ná-
luk annyit tesz: nincs nap mulatság nélkül. Hát mi-
kor még olyan ügyes rendezőség, melynek élén Blu-
menthal Dezső közs. aljegyző, Hoffmann Jani, Mosso-
vits Liviusz és Poppovits N., az „aranyos ifjuság”
színe-java, betek óta lázas izgatottsággal és egy báli
rendező trémájával rekvirál táncosokat és táncosné-
ket: hogy ne lenne betedhet országára szóló vigalom,
a jókedv eldorádója?

No, de hadd szóljon az ének valamit az óvoda
javára folyó hó 13-án rendezett mulatságról, melyről
bátran elmondhatjuk, hogy a könyékbeli idek bálók
legsikerültebbje volt. Ott láttuk egy diszes koszoru-
ban az ó- és új-szivaci összes szépeket, vidékről is
számosan megjelentek; Zomborból ott láttuk a bájos
Lovich Aranka és Thum Julcsa kisasszonyokat. A
talpalávalót Vál jeles zenekara húzta teljes hévvel és
odaadással. Az első négyest 30 párnál többen táncol-
ták. A csárdásoknál és a többi kör-táncoknál volt újrás-
quantum satis. Már pitymalodni kezdett, amidőn a hől-
gyek hazafelé kezdtek szálkózni; de nem egy a férfiak,
kiket a magasán álló nap — pardon! az uraknak kö-
dös idő jarta — még mindig a „zöld koszoru” ban
találórósás kedvvel. A mulatság tetemes összeggel
szápolította az óvoda alapját. A befolyt összegből, a
költségek levonása után, maradt 25 frt 40 kr. tiszta
jövdelem. Harlikovits János, óvoda-egyesületi elnök
felkösöntőjére egy asztaltársaságnál 13 frt 40 kr.
gyűlt egybe az óvoda javára. Azonkívül fölülfizettek
még Zsupánszky Lyubomir 5 frt, Löbl Jakab 3 frt,
Jovánovits Mladenné öngyásága, Schwarz József,
Schuller Mór, Bruck Károly, Harlikovits János, Braun
Lipót, Vortmann Antal, Braun Mór, Eimann Károly,
Weisz Zsigmond, Kohlenberger család 1—1 frt. A
jótékonyág nevében fogadják a nemes adakozók ez
uton is hálas köszönetünket. Szretykó.

Műkedvelői előadás. Bikityen 1886. február
hó 27-én az építendő megyei szeretetház javára és a
helybeli szegény tanköteles gyermekek felségelésére
Bikity község nagyvendéglő disztermében táncal egy-
bekötött műkedvelői előadás tartatik, mely alkalommal
színe kerül a „Falu rossza”. Eredeti népszimű, dal-
okkal és táncal 3 felvonásban. Irta Tóth Ede. (Ren-
dező Havas Lajos ur. Karnagy Hervanek Ignác ur.)
Személyek: Feledi Gáspár, gazdag falusi földmives
Brandt József ur. Lajos, Boriska, gyermekei Hunyadi
Miklós ur, Kancsár Ilona k. a. Baki Teresi, árva,
Feledi Gáspár gyásmsága alatt Barits Vilma k. a.
Göndör Sándor, szolgálégyi Schwerer Lajos ur, Fi-
num Rózi menyecske Barits Istvánné urhölgy. Csapó
gazdaember Fehérvári Sándor ur. Csapósné, Sulyokné
módos asszonyok Kupka Anna k. a., Brandt Józsefné
urhölgy. Egy öreg paraszt Fullér Lajos ur. Megyei
csendbiztos Barits István ur. Kónya, kántortartó
ifj. Kupka Mátyás ur. Gonosz Pista, bakter Mamuz-
sics József ur. Gonoszné Hervanek Ignácné urhölgy.
Cserebogár Jóska szőlőpásztor Allaga Pál ur. Cene,
cigányprimás Bittermann László ur. Adus, vén cim-
balmos Schwerer János ur. Makhetes kormákos Bor-
roviák János ur. Neje Boroviák Jánosné urhölgy.
Jóska, a béres Fullér András ur. Nép mindkét nem-
ből. Vendégek. Cigányok. — Történethely: Felső-Bor-
sód vidéke. — Idő jelenkor. — Az első és második
felvonás közt egy évi időköz. Beléptidj: I. hely 1
frt. II. hely 50 kr. III. hely 30 kr. Felülfizetések a
jótékonycél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak
s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté fél 9 órakor.

Jegyzői irodában állandó alkalmazást nyerhet egy
frt évi fizetés mellett állandó alkalmazást nyerhet egy
jóviseletű, szorgalmas fiatal ember, ki e téren már
jártassággal is bír. Bővebb felvilágosítást ad e lap
kiadóhivatala.

Szabadkán Bulyovcsits Simon nyug. városi
adópénztárnok, 58 éves korában f. hó 17-én elhunyt.

Apatinból írják: Az apatini dalárda folyó
hó 20-án saját szertárának gyarapítására táncmulat-
ságot rendezett, melyen aránylag ugyan kevés közön-
séget jelent meg, de mégis fényesen sikerült. A rossz
út következtében a meghívottak közül a környékből
egy sem jelenhetett meg. A tánc mindjárt 8 óra után
megkezdődött és kitartó jókedvvel hajnalig tartott. A
legtöbb zenabarábot a sok „hogy volt” folytán 2—3-szor
ismételni kellett. A táncos fiatalok között meg volt a
kellő arány. Az első négyest 20 pár táncolta. Az es-
télyen a következő hölgyek vettek részt: Schwererné,
Hász Péterné, Rieszné, Mayer Jánosné, Weindl Mórné,
Ferbach Antalné, Dombovits Antalné, Tessényi Al-
bertné, Schweizer Ferencné, Tuczakovits Péterné, dr.
Schmausz Antalné, dr. Lang Józsefné, Skultéty Nát-
hánné, Raichl Nándorné, Káspár Józsefné, Jellmanné,
Sugár Károlyné — Schwerer Riza, Hász Lízka, Hesz
Lenka, Reisz Ella, Mayer Teréz, Weindl Mariska,
Marekovits Bella, Glatz Lízka, Tuczakovits Katica,
Tápay Bella, Jellmann Irén, Káspár Gizella, Scharf
Antonia kisasszonyok. Az összes bevétel kitesz 46 frt
30 kr. Felülfizettek: Ribiczey Béla 2 frt, Lánckor
Antal 1 frt, Ferbach Antal 3 frt 80 kr, Hoffmann
Lajos 40 kr, Antunovics József 1 frt 40 kr, Abraham
Jakab 40 kr, Kapetanovics János 2 frt, Rátay Tiva-
dar 2 frt, Hoffmann Károly 1 frt 20 kr.

A szabadka-zombori színtársulat igazgató
sága f. 1886. évi március hó 2-án a zombori színház
összes helyiségeiben tréfas táncokkal, kacagató mutat-
ványokkal, nagy álarcos menetekkel és sok-sok bohó-
kás jelenetekkel egybekötendő nagy álarcos bál ren-
dez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja.
Jegyek előre válthatók a színházi irodában f. hó 26-tól
naponta d. e. 9 órától 12 ig és d. u. 2-től az előadá-
sok végeig a következő áron: Páholy 6 frt. Földszinti
s erkély belépti jegy s erkélyszék 1 frt. Felsőkarzati
zártszék 50 kr. Felsőkarzati állójegyek csak a bál
napján válthatók 30 kr-áival. Jelmezek és álarcos nap-
onként d. u. 2 órától 5 ig kibérelhetők a színház
ruhatárából 1 frttől 10 frtig terjedhető árban. Zom-
borban, 1886 évi február hó 20-án. Kezdeté 8 órakor.
A rendező bizottság.

Schön Adolf könyvkereskedésében a dalárda
által rendezendő bohóc-estély alkalmából szép jelmez-
képek kaphatók nagy választékban. A tetszészerinti
kép csekély pár krajcár díjért kikölcsönözhetik, hogy
megvalósíthatassék. Eddig már többen készűlnek; de
hogy mire? — az titok. Eppen azért egy kép kétszer
ki nem adatik.

Borsódi Latinovits Lázárnak a helybeli adó-
felügyelőség kataszt. biztosának szép és kedves leányát,
Hermína kisasszonyt, eljegyezte Bischoff Lipót topo-
lyai gyógyszerész.

Szabadkán Szkenderovits Márton, a szegedi
kir. kerületi börtön kiváló tisztviselője, f. hó 18-án
élte 28-ik évében meghalt.

Zombor sz. kir. város törvényhatóságának f.
évi február hó 24-én a városközösség nagyerőműben d. e.
9 órakor tartandó rendes közgyűlés tárgysorozata:
1. Belügyminiszteri leirat, a megerősített tüzrendészeti
szabályrendelet tárgyában. 2. Városi közigazgatási
bizottságnak bejelentése, az ülésről igazolatlanul el-
maradt bizottsági tag iránt. 4. A városi szakközönség-
ok alakítása. 5. Az 1873-ik évi XX-ik törvények
alajján loáilitási bizottság alakítása. 6. Több törvény-
hatósági átirat. 7. Jankovits Antaltól visszavett bara-
való eladása. 8. A városi árvapénztári tartalékalapból Brkts
János és társai javára előlegezésekben leendő kiutal-
ványozása, illetve ugyanezen összegnek megtérítése
iránt teendő intézkedés tárgyában.

Szabadkán Aslan Bar Bandal nevű perzsiai
katholikus káld pap, szűkölködő honfitársai és hitorsosai
számára könyvradományokat gyűjt.

Bohóc-estély. A zombori kaszinó-egyleti da-
lárdá a kaszinó helyiségeiben f. évi március hó 9-én,
húshagyókedden nagy álarcos-jelmezes és bohóc-estélyt
rendez. Többet a falragaszok.

Ujvidéken Helder Mária 6848 fitra b. ingatl.
ápril 26; Polzovics Demeter 5635 fitra b. ingatl.
ápril 18. és Zomborban Tallósy Erzsébet 918 fitra
b. ingatl. ápril hó 1-én elárvereztetnek.

Mélykúton Habram István plébános a szegény
özvegyek fösegélyezésére 400 frtos, a szegény iskolás
gyermek tanszereinek beszerzésére 500 frtos és a
ruhátlán iskolás gyermekek fölruházására 1000 frtos
alapítványt tett.

Csávolgyról írják: A helybeli olvasókörnek
e hó 15-én tartott bálija a várakozáson felül fényesen
sikerült, mit leginkább szeretett jegyzőnénk Auer Fe-
rencné öngyásága és kedves leányai: Gizella és Her-
minka kisasszonyok fáradozásának köszönhetünk, kik
nem sajnáltak semmi fáradozást, hogy a bál minél fé-
nyesebben sikerüljön. A jelenlét hölgykoszorúban ott
láttuk a többek között Auer Ferencné Gizella és
Herminka leányaival, Gschösser Lajosné Mariska és
Anuska lányaival (Bajáról), Michler Sebestyenné
Vilma, Anna és Tera lányaival, Türr Józsefné és
Türr Lajosné (Bajáról), Müller Péterné, Drégely
Nikit (Bajáról), Matyaskó Irmát (F.-Szt. Ivánról), Ko-
vacsics Mariát, Weidinger Hermannét, Müller János-
né, Szommer Mariskát, Tresz Mártonné, Schváb Ala-
josi, Ludvig Józsefné stb. Felülfizetéseket tettek,
kik ezuttal fogadják érte köszönetünket: Senltyé
László (Bajáról) 2 frt 40 kr, Auer Ferenc 1 frt 20
kr, Gschösser Lajos (Bajáról) 20 kr, Weisz Nándor
(Bajáról) 40 kr, Stájer Gyuri (Bajáról) 40 kr, Türr
Jenő 40 kr, Odry Andor (Bajáról) 1 frt 40 kr, Dré-
gely Ferenc (Bajáról) 40 kr, Kardos Dezső (Bajáról)
1 frt 40 kr, Hengen József 40 kr, Spielvogel Hugó
(Rémről) 40 kr, Kovacsics Károly 1 frt 20 kr, Gschös-
ser Ede (Bajáról) 40 kr, Michler Sebestyén 20 kr,
Ferenyicz Sándor 30 kr, Türr Lajos (Bajáról) 20 kr,
Szommer Ferenc 20 kr, Müller Péter 20 kr, Tresz
Márton 20 kr, Brezovszky Jakab 20 kr, Müller Já-
nos 20 kr, Schváb Alajos 20 kr, Ludvig József 20
kr, Petz Adam 20 kr, Fritsz Mihály 20 kr, Weidin-
ger Hermann 20 kr és Sztarcsevics Jenő 70 kr. A né-
gyest 22 pár táncolta, nevezetes ezen bál arról is,
hogy még ilyenforma nyilvános (nobel bál) — mint itt

elkeresztelték — Csávolgyon sohasem volt. Már haj-
nali öt órát elharangozták, midőn a társaság oszla-
dozni kezdett, de nem azért, hogy hazamenjenek, ha-
nem hogy Auer Ferencné — a vendégszerető jó
Ferkó bácsinál — újra összegyűljenek, hogy a ked-
ves háziasszony éppen az napra esett névnapját méltó-
kép megüljék. Végre harmadnap reggel, mikor már
a kis Jóska primás is bóbiskolni kezdett, a társaság
egészen szétoszlott, a vidékiek hazafelé „hivatalba”
siettek s azon — reánk nézve hízogó — megjegyzés-
sel távoztak innét, hogy ilyen jó még otthon — a
városban — sem mulattak.

Az ujvidéki kir. törvényszéknél egy irnoki
állás van üresedésben.

A szabadkai pincérek segélyegylete folyó hó
17-én tartott közgyűlésén a tisztikar a következőképp
alakult: Elnök: Lichtneckert Károly. Alelnök: Merko-
vits András. Pénztárnok: Thiry Hugó. Gondnok:
Ahatz Ferenc. Jegyző: Borsody Imre.

Uj-Verbászról írják: A közoktatásügyi m.
kir. miniszter f. é. elején oly tartalmu leiratot inté-
zett a verbászi algymnasiumot fenntartó pártfogóság-
hoz, miszerint tekintettel arra, hogy az intézet a tan-
erők elégtelen száma a primitív felszerelés és az is-
kolaépületnek hiányos voltánál fogva eredményeiben
a kellő niveau-ra nem emelkedhetik: az iskolát a tör-
vény 53. §-ban biztosított jogánál fogva nyilvános-
sági jogától megfosztandja, ha csak a pártfogóság nem
gondoskodik, hogy a felsorolt hiányok és fogyatko-
zások a lehető rövid idő alatt orvosoltassanak.

A pártfogóság ez időszertől oly zülát anyagi vi-
szonyok közt teng, hogy még a mostani szerény ki-
adásokat sem fedezheti, röviden: az algymnasium régi
szerény minőségében is alig állhat fenn.

A hivatkozott miniszteri rendeletnek eleget te-
endő a pártfogóság Verbász közönségéhez fordult a
szükséges pénzbeli segély kinyerhetése céljából, s mi-
nimális igények mellett 2000 frtos évi járulékot kér.

A község képviselőtestülete letárgyalta e kér-
vényt úgy, hogy a segélyt megtagadta. Voltak ugyan
a képviselőtestületben olyanok is, kik a segély meg-
szavazása érdekében agitáltak s kapacitáltak, de be-
látva fáradozásaik sikertelenségét, még a meggondo-
latlanul hozott határozat kimondása előtt eltávoztak.
Ezen értekezletbe a képviselőkn kívül még minden
keresztutcból 4—4 egyént hívtak, állítólag olyanokat,
kik a gymnasium ellenes törekvéseikről ismeretesek.

Egyes nagylelkű pártfogók — első sorban Schnee-
berger lelkész — már a gyűlést megelőzőleg fáradoztak
a gymnasium megmentésén s a képviselőtestület elé,
a szükséges 2000 frt előteremtésére nézve tervezetet
nyújtottak be. Schneeberger ur nagyon szerényen oszta-
lyozni kívánta Verbász közönségét, olyanformán, hogy
a kaputosok (itt így nevezik) 10 frtot fizetnének éven-
ként, a földbirtokosok leggazdagabbjai (100,000 frton
fölül állnak) 6 frtot és így minuoendo tovább. Meg-
jegyzendő, hogy a kevésbé tehetősek nem klasszi-
fikáltak.

A pártfogóság f. hó 17-én tartott közgyűlésének
célja volt azon módozatokról értekezni, melyek a szé-
gyenvoltes határozat megváltoztatására nézve befolyás-
sal lehetnek. Roppant sokan voltak jelen a pro és
kontra pártból.

Az ügy érdekében különösen Korbai kulai ügy-
véd, Schneeberger és dr. Mauer urak szóltak. Korbai
Károly alapos beszédben boncolgatta az anyagi s a
szellemi előnyt, mit az algymnasium fenállása Ver-
bász községének és közönségének biztosít. Utalt a
szívre s az észre egyaránt, s oly megindítóan szólt,
hogy többek szemébe köny toltult. A hatalmas szónok
nem érte be szóval, hanem ünneplésesen kijelentette,
hogy kész leend a legmagasabb összeget fizető párt-
fogó járulékát megötszörözve, azzal a pártfogók so-
rába lépni, illetőleg azok között megmaradni.

A közgyűlés határozata: Tekintettel az adott
viszonyokra a pártfogóság az algymnasiumot fölöz-
latja, de ezen határozat csak május hó közepén jut
érvényre, mert a pártfogóság azon reményben él, hogy
a képviselőtestület meggondolatlanul hozott határozata
lát megsemmisítve a kért segélyt megszavazza. (Utó-
lag egy más forrásból is értesülünk, hogy a közgyű-
lés csak feltételeken mondogta ki a gymn. megszüntetését,
van még némi kilátás, hogy Verbász képviselőtestü-
lete a kért 2000 frtnyi segélyt megszavazza. Szerk.)

Ugyancsak f. hó 17-én folyt le a gymnasium
javára tartott koncert, mely minden tekintetben sike-
rült. A brutto jövdelem 180 frt, tehát 100 frt netto
okvetlen marad. Ezen örvedetes eredmény szomorú
lenne, ha ezen mulatság a gymnasium halotti-tora lett
volna! Világos reggelig mulattak.

Adáról írják: Adán Polgár Károly dráma,
vigjáték, népszimű és operette derek színtársulata a
közönség nagy meglegedésére működik. Február 11-én
volt az első bemutató előadás, „Sabiu nők elrablása”
mulattató vigjáték. Február 13-án „Rip van Winkle”
operette. Február 14-én „Sári néni” énekes népszimű.
Február 15-én „Denise” nagyszabásu szimű. Február
16-án „Gasparone” regényes nagy operette. Február
17-én „Fedora” dráma. Február 18-án „Hofmann me-
sei” világhírű opera. Legközelebb pedig még színe
kerül „Sötét pont” és „Fekete gyémántok”. Az eddig
előadott jeles sziművek igen sikerültek, kis néző kö-
zönségünk mindig megtölte a disztermet, nagyobb és
nagyobb érdeklődéssel sietett az élvezetes előadásokra.
A szerepelt személyek közül többen megérdemelnék a
kiemelést. Az egyik kellemes énekevel, a másik ügyes
játsmi modorával, csinos öltözékével, komikus szereplésé-
vel a közönséget zajos tetszésnyilvánításokra ragadta.
(Ha így áll a dolog, akkor kár, hogy nem kész már
a tiszaparti vasút; legalább eljárhatnánk mi zombo-
riak is Adára — színházba. Hires.)

A szabadkai kereskedelmi és iparbank mult
évi mérlege szerint volt a részvénytőke 200,000 frt,
tartaléktőke 24,301 frt 33 kr, betétek 318,521 frt 93
kr, bankváltók 308,209 frt 19 kr, hitelegyleti váltók
59,993 frt, kölcsönök hitelrészvényekre 42,969 frt,
kézi-zálogokra 22,715 frt, összes vagyon 583,075 frt
75 kr, tiszta nyereség 24,055 frt 97 kr, osztalék 10
forint azaz 10 százalék.

Temerinben f. hó 13-án rendezett táncmulat-
ság fényesen sikerült.

Hallomásunk szerint a helybeli izraelita hitközség egyes buzgó tagjai felekezeti óvoda alakításán fáradoznak. Soha jobb, hasznosabb és szükségesebb közintézményt nem létesíthetnének ennél. Az óvodának a hitközség adna helyet, a fenntartási költségeket pedig a bjárók szülei fedeznék. Tekintve, hogy a leendő óvoda helyisége a felsővárosban, e népes és értelmes lakosságú városrészben lesz; tekintve továbbá, hogy a jelenlegi egyetlen óvoda a város egyik szélén fekszik s annak buzgó vezetője régi nehéz betegségben szenved; végül tekintve, hogy városunk nagy terjedelménél fogva egy központi óvoda a létező gyermek-létszámnak csak csekély töredékét fogadhatja magába: csak helyesléssel lehet kísélni azt a céltudatos intenciót, mely egyik központon kívüli, de azért lakályos és népes városrészben kíván a serülő kisdeteknek alkalmat adni a kedélyes időtöltésre és hasznos mulatozásra. Biztosítva lehetnek a kezdeményezők, hogy az indítványt az egész nagy közönség rokonszenvvel s ha arra kerül a sor, teljes áldozatkészséggel fogja támogatni. Mert mindenki tudni fogja, hogy itt a felekezeti cím alatt nem oly intézmény értetik, mely talán kizárólagosság jellegét öltetné magára; hanem e cím csak az iskolahelyre, illetőleg a fenntartó, vagy vállalkozó felekezetre vonatkozik. A legszebb sikert kívánjuk hozzá, annál inkább, mert annak magyar nyelvterjesztő missziója teljes biztossággal felismerhető; a kivétel pedig, részint a meglévő alkalmas helyiség kínálkozása folytán; részint az ügy iránt köztudomás szerint önzetlenül lelkesedő dr. Patai orvos urnak szolgálatkészsége és szakértelme folytán, nem ütközik nehézségbe, ha a jóakarát és bölcs tanács karöltve fog működni. Az iskolaszék ma dönt a lakáskérdésben, hogy vajjon nem zavarja-e az óvoda a szomszédos népszkolai osztályok tanítását? Ha a két elemi osztály egymást nem zavarja eddig, akkor az óvoda sem árt nekik, mert az se tesz mást, mint az elemi osztályok, mikor pl. az egyszerűen mondják, t. i. beszéget fűtszóval. Több jóakarát és kevesebb pedanteria mellett az ügy diadalra biztos és díszesre fogja a mestereket a siker.

Goszdinacén, mely község a Branik geográfusai szerint még mindig a meghodogult csajkás területen fekszik, ritka brutalitás tartja izgalomban a közönséget. Ugyanis Samsalov Mija ottani kocsmáros, ki a nevével nem igen jó viszonyban élt, egyszer csak eltűnt. Neje azt mondta, hogy oda van Szerémben borért. Már tíz napig odajárt, mikor egyszer jelentették a községhezánál, hogy a kutyák valami zsákba varrt emberi hullát cibáltak elő a falu alatti mocsárból. A lakosság gyanúja mindjárt a Katica kocsmárosra irányult s vallatásra fogatván, rögtön elmondta, hogy szeretőjével, Drakulics Sándorral, ottani felelős örel egyetértve február 5-én éjjel szobájában megölték a férjét, hulláját hajnaltól estig az ágy alá rejtették; ekkor pedig levágták fejét, kezét és lábát s így izzó kimenőbe dugták, hogy a vízbe kidobott törzsököt megismerni ne lehessen. A tettesek az újvidéki törvényszék elé állítottak, a hol az asszony mindent bevallott, a felelős ör pedig mindent tagad.

Baján f. hó 13-án fényesen sikerült jelmezes-télyt rendeztek a Bárány szálloda nagytermében, fele részben az árvaház, fele részben keresésképtelen hajósok javára. A jótékony célra közel 300 frt tiszta jövedelem maradt, maga a táncvigalom pedig a kosztümös hölgyek sokasága által gyönyörű látványt nyújtott. Ott voltak: Sárkány Ilona (magyar menyecske), Fried Ida (jockey), Kornis Aranka (virágáros), Berger Berta (mátróz), Spitzer Anna (tulipán), Kazal Erzs (nap), Szücs Helén (üdőske), Brachfeld Ellinor (nefelejt), Krause Matild (elzási pórno), Peske Mariska (keleti nő), Hüttl Alexandrin (hópehely), Király Róza (hableány), Hariikovics Mariska (kukorica), Sárkány Margit (oláh lány), Herman Juliska (görög nő), Gschösser Anna (bányász), Schwarcz Malvin (nefelejt), Kollár Agostné (postagalamb), Engl Gyuláné (éj királynő), Deutsch Zsigáné (kártyavető), Scherer Anna (magyar nemes), Nagy Arpádné (spanyol nő), Oblath Sárika (kis orosz lány), Valentin Judit (darázs), Gschösser Mariska (spanyol cigány), Boshan Teréz (aratólány), Perezán Paula (török nő), Nitsner Janka (iskola), Traub Róza (parasztlány), Michits Anna (gyöngyvirág), Sneezer Ételka (tiroli lány), Neuwirt Karolyné (Serpolette), Visnyovky Janka (elzási pórno), Veresné (roccó), Tausig Jakabné (ibolya), Veidinger Benóné (Rothkappchen), Tausig Adolfné (kéményseprő), Bischof Erzs (Hanka).

Fetter József újvidéki adóügyi tanácsnok sikkasztási ügyében a fegyelmi választmány f. hó 23-án hoz érdemleges határozatot.

Baján Róth Mór, a regále-bérlő megbízottját, Gyulánszky József pálinkafőző fejszével, felesége pedig sodrófával fogadta. A harcias feleket csak egy rendőrnök sikerült lecsillapítani.

Irodalom.

Megjelent és beküldött Tompa Mihály özszes műveiből a folytatások 23-27. füzet, melyek Tompa virágregét tartalmazza. Egyes füzet ára 35 kr. Kapható Mehner Vilmos könyvkiadónál Budapesten.

Megjelent és beküldött „Vörösmarty özszes művei”-ből a folytatások 55-57. füzet, melyek a költő drámai költeményeit tartalmazza. Egyes füzet ára 35 kr. Kapható Mehner Vilmos könyvkiadónál Budapesten.

Megyénk községi orvosaihoz.

A lefolyt év nyarán az országos községi és körorvosok együletének Budapesten tartott utolsó közgyűlése dr. Pávlovits, dr. Sági, dr. Révész urakat és e sorok íróját azzal bizta meg, hogy egy alakítandó nyugdíjgyeletnek szabályzati javaslatát készítsék el. A velem együtt megbízott kartárs urak utólagos beleegyezésére számítottak akkor, midőn ezen felhívást közlésemre.

Nem tartom szükségesnek a nyugdíjgyeg fontosságát esetelni, csak azt kívánom megemlíteni, hogy a községek rendezéséről szóló törvényjavaslat átdolgozása az országgyűlés bizottsá-

gában elkészült anélkül, hogy az orvosok anyagi állapotán a legkisebb javítás is eszközöltetett volna. nyugdíjról pedig szó sem volt, holott a megyei orvosok (állandó) kinevezésük után és a már meglévő nyugdíjszabályzat mellett, nyugdíjképesek.

Miután én a községi- és körorvosok nyugdíját csakis azon egyedüli és méltányos módon óhajtom és reményem kieszközölni, mint amily módon és alapon a megyénkbeli községi jegyzők nyugdíja létezik:

Szükségesebb látom, hogy a megyebeli összes községi- és körorvosok, mint egy erkölcsi testület fejezze ki ebbeli méltányos kérelmét, először is a megyénél, azután az országgyűlésnél, a fent jelzett törvény tárgyalása alkalmával.

Tekintetbe véve azon körülményt, hogy a mondott novella mielőbb a ház asztalára kerül, szükségesnek vélem részünkről is a gyors intézkedést; ennélfogva felkérem az összes megyebeli községi- és körorvos urakat, sziveskedjenek velem tudatni, hajlandók lesznek-e egy általam Zomborba összehívandó értekezletre megjelenni. Ha a résztvevők elegendő számmal jelentkeznek, úgy én az értekezletet legközelebb bátorodom összehívni.

A t. kartárs uraknak méltányos ügyünk iránti érzékében bízva, reményem, hogy kiki saját érdeke védelmére sietni fog megjelenni és ebbeli szándékának velem leendő mielőbbi szives közlését kérve, maradok a t. kartárs urak iránt baráti üdvözléssel és kész szolgálattal.

Sztanisics, 1886. évi február hó 20-án.

Dr. Sor Ferenc,
közs. orvos.

A járásosztás ügye Petrovosszellón.

II.

Az előző levelemben kifejtettem, hogy a kiküldött törvényszéki bírónak mi a teendője és a kifejtetteket a törvény §-nak szövege iránti idezése által bizonyítottam, most, az azóta történtek, szavaimnak igazat adtak, nem lett, de nem is lehetett úgy, a miként híreszteltetett, hanem folyt az ügy a maga medrébe anélkül, hogy abból kicsapott volna.

Mielőtt azonban áttérnék a történetek hű leírására, nem zárkoztam el annak kijelentésétől, hogy az osztók és nem osztók közötti egyezségről — legkezebb a mennyiben a dolog mélyébe látok — semmi sem lesz, nemcsak azért, mert a mindkét részről való ugynevezett pártvezetők között a legnagyobb antagonizmus vert gyökeret, mely még gigási erővel sem volna kiirtható, hanem mert a két rész fél között a nemzetiség átkos izzsike is elvetetett és így a bizalmatlanság is, mely pedig az ilyen eseteknél a ráros dolog, oly annyira fészkelte meg magát az emberek szívébe, hogy bátran applikálható az a mondás, hogy: Timeo Danaos, dona ferentes, félek az osztó párttól még akkor is, hogy ha ajándékkal akar megfizetni, hogy pedig az osztó párt által híresztelt és a nem osztóknak ajánlott ajándéktól csakugyan félni lehet, az alábbiakban kitüntetni igyekszem fogok.

Vannak aztán sokan, úgy az osztó, mint a nem osztó pártban, kik a járást, egy a rétet is az utolsó barázdáig felosztani akarnák és e mellett, de csak egy alattomban kardoskodnak is, ezek a boldogtalanok is félrevezettek, nem akarnak tudni a községről semmit sem, pedig ha a politikai község mint testület nem kap semmit sem — kivéve amit a törvény a közoktatási célokra biztosít — úgy akkor az a virilista is, aki most az osztás előtt eldorodól álmodozik, meg fogja keserülni, mert ha most fizet évenként pl. 300 frt 90 krt, úgy akkor majd kétszer ennyit, vagyis 799 frt 80 krt fog fizetni és mi lesz akkor, majd ha mostani álmából felébred? azt fogja rövid idő alatt tapasztalni, hogy a kapott jutalék utáni jövedelem nem tesz ki annyit, mint a mennyit neki évenként csak adóba kell fizetnie, hát akkor miért fáradozik, miért dolgozik?

De vessünk számot a szegényebb osztályllyal is. A gazda még csak kap valamit, de a szegény? amit kap is, ha van neki egy kis házacskája vagy egy lánccoska földje, az olyan csekélység, hogy annak jövedelméből a reá kivetendő állami és községi pótdátot nem nagyon fedezheti; és a kiknek ez sincs? azok, mert a megélhetés, illetve az existencia sokkal nehezebb lesz, elszélednek a szélrózsa minden irányában és ezen tények folytán a község lakossága nem szaporodni, hanem gyarapodni fog; fogyván a munkásosztály, drágább lesz a napszám és a földre nézve pedig, nem lévén a kereslet a kínálattal arányban, a földnek az ára is sokkal olcsóbb lesz.

Azt gondolnák meg azok, a kik a nép között fogadatlán prókátorok módjára furkálódnak, kiknek a közmondásos fizetés jár, vennék szívökre az ügyet és nem az önzés után, hanem a szív sugalta igazság után indulnának, mert ha a községnek, mint erkölcsi testületnek lesz miből magát fenntartania, akkor a köz költség elesik és így a járásosztás súlyát nem fogja érezni, a községnek tulajdonképpeni része a szegényosztály.

Mert az a hitvány, mivel sem indokolható mondás, hogy akkor kevesebb lesz a közbizalmak, csak a jó hiszemű nép félrevezetésére használtatik, nincs abban egy mákszemnyi igazság sem. Adjuk meg tehát a községnek, ami legalább a rendes szükségletekre okvetlenül szükséges és akkor, ha idővel az előrehaladás kívánalmi folytán ami legalább is 10-20 évet igényel, ismerve a községek csigamódon való haladását, talán lesz is szükség a köz költségére, az olyan csekélység leendő, hogy azt az utolsó szegény sem fogja érezni.

Még többet is mondhatnék e részben, de mondandóimat a jövő levelemre hagyom, most azonban át-

térek levelem tulajdonképpeni tárgyára, vagyis lássuk, mit ajánl az osztó párt és hogy állandó az ajánlattal szemben és mi az osztó párt viszont követelése?

Az osztó párt a vezetője által szerkesztett ajánlatban, nagylelkűleg a község mint erkölcsi testületnek átengedi, vagy miként ők mondják ajándékba adja a község alatti alsó rétet, de ezen engedmény felébe kiköti magának a következő csak főbb vonásaiban bemutatásképpen előadandó konverziókat:

1. A réti jövedelemből fedezendő községi szükségletek, mindenek előtt az egyházi és iskolai szükségletek, minden egyes hitfelekezeti irányában a mostani birtokállapotok arányához képest, olyaténképen, hogy a befolyandó réti jövedelemből a hitközségekre eső rész az illető egyházak pénztárába lenne kiszolgáltatandó és csak ami ezután netán fennmarad, az lenne fordítandó a községi többi hivatalnokok fizetésének fedezésére. — Az egyes hitfelekezeteknek ekként felajánlott összege soha sem redukálható, hanem igen is a szükséghez képest felemelhető. — A közoktatási célokra a törvény által biztosított 1% a közlegelőből egy darabban kihasítandó és az összes hitközségek közös céljaira aránylag felhasználandó.

2. A hitfelekezeti középületek fenntartására, a mely középületek mindenek előtt jó karba hozandók, kiadandó lenne az egyes hitfelekezeteknek a reájok eső aránylagos összeg, amely összeg aztán mint a középületek fenntartására szükségeselt alapítvány kezelhetnének.

3. A községi nagyvendéglő o. é. 20,000 frtra előirányzott összeg erejéig csak az esetre és akkor építhető fel, ha a g. k. szerb paplak — vagyis az osztó párt vezérének lakása — is ugyanakkor felépítetik, egyébként a paplak előbb is felépíthető, mint a nagyvendéglő, a vendéglőnek felépíttetése a parochia építését semmi körülmények között meg nem előzheti. (Lám milyen okos!)

4. Az osztó párt beleegyezik, hogy a „Palczera”-féle iskola tulajdonjoga a r. kath. hitközségre tulajdonjogilag átíratassék és hogy a szükséghez képest még további két népszkola felépíttessék, de ennek fejében követei, hogy a g. k. szerb parochia is a megye által már jóváhagyott összeg erejéig felépíttessék, és hogy az építendő két iskolába befektetett összeg arányához képest kárpótolassék stb. stb. Ezek az osztó párt által 16 pontban összeállított egyezségi ajánlat azon főbb pontozatai, melyekből kitetszik, hogy minden szentnek maga felé hajlik a keze és az ilyen és ehhez hasonló egyéb ajánlatok mellett — melyeket ismertetni bő alkalmam leendő — azt akarják elhitetni a nem osztó párttal, hogy ők milyen nagylelkűek, ha a rétet a községnek átengedik, pedig nem tudják, hogy az összes ajándéknak az esetre, ha az egyezés sikerülne, nem volna több, mint 1646 frt.

Megmondom hogyan. A szántás alatt levő alsó réti, beleszámítva az okréti (kanyarlati) kaszálót és a védtöltésben túli kerteket is, a legelőnek fentartott területen kívül, éi jövedelme az eddigi tapasztalatok nyomán a legjobb esetben nem több mint 16,683 frt; a réti után fizetendő adó kitéz: 3511 frt 56 krt, tiszaszabályozási társulathoz fizetendő annuitás és hozzájárulás 6726 frt, ezen kívül a gátörök és az évi fenntartási költség 4000 frt, ehhez jön még az illeték egyenérték: 800 frt, a rétfenntartási összes évi költség tehát kitéz: 15,037 frtot, összevetve ezen összeget a bevétellel, marad tiszta haszon, mint már fentebb kiténtetett, 1646 frt; mily páratlan nagylelkűség az osztók részéről, ily nagy összeget ajándékozni a községnek akkor, mikor ők ennek fejében százezrekre menő koncessziókat követelnek a nemosztóktól.

A községnek pedig csak személyi évi kiadása — úgy hamarosan és odavetőlegesen véve, ha tetszik valakinek tételre kimutatjuk — a következőkben összefoglalható: Az elüljárók, tanítók, papok és templom szolgák, mérnök és postamesterre az évi kiadás kitéz: 16,845 frtot; ehhez nincsenek hozzászámítva: a kertész, állatorvos, végrehajtó, erdőőr, tanyai tanítók, szegények segélyezése, a faiskola fenntartása, a kórház és középületek, egy a tenyész állatok fenntartása és egyéb itt hamarosan elő nem adható és előre nem látható kiadások; úgy hogy a községnek évi rendes kiadását úgy odavetőlegesen legalább (40,000) negyvenezer frtra tehetjük; és az osztók mit adnak vagy mit akarnak adni? csak 1646 frtot, köszönjük szépen, ha többet nem adnak, ez sem kell, menjen a per a maga törvényes útján, majd meglátjuk ki bánja meg!!

Ó-Becse, 1886. február hó 15.

Becses lapja folyó évi 11. számában közölt cikk értelmében a múlt évi december hó 27 én tartott felolvasás s ezzel kapcsolatban az ó-becsei gazdáknak kendertermelési értekezletén egy három tagú bizottság bizatot meg, miként lehetne a kendertermelés esetében a kender legjobban értékesíteni.

Zsótér Andor ur az értekezlet elnöke f. évi február hó 14 én délelőtti 9 órakor ismét meghívta az első értekezleten résztvevő gazdákat, hogy a puhatalási eredményről referálhasson s örömmel konstatalom, hogy a kendertermelési akarat az idő óta fokozódott.

Zsótér ur felolvasta a nyert értesítéseket, szintegy a különféle ajánlatokat s miután az én ajánlatom volt a legkedvezőbb, az lett általános megelégedéssel elfogadva.

A termelők érdekében velem kötendő szerződésre megválasztott egy öt tagú bizottság, még pedig: Gyorgyevits Iván ur mint elnök, Zsótér Andor, Freund József, Grünbaum Sándor és Gortva József urak, mint bizottsági tagok.

A bizottság azonnal megkezdé működését, a termelésre hajlandó gazdáktól az aláírásokat beszerezni, mert a termelési kísérlet megejtése attól függ, ha 100 katasztrális hold vetés lesz összehozható. Amint a 100 hold vetés biztosítva lesz (ami már kétségen kívül áll) a szerződés szerkesztéséhez fog, hogy mielőbb a termelők a szerződést aláírassák.

Sok évi fáradságos küzdelem után megnyitott előttem a tett tere, hogy bizonyíthassam, hogy egy kender feldolgozó telep nem kerül százezrekbe, sőt egy százezer forintért három vagy négy telepet is lehet berendezni.

Befogom bizonyítani azt is, hogy minden munkással lehet kenderfeldolgozni.

Befogom továbbá bizonyítani, hogy a magyar kender értéke mivel sem kisebb, mint volt 1850-ben és azóta (kivételt képeztek egyes évek, mint minden egyéb terményeknél is), de bebizonyítom azt, hogy a jól feldolgozott kender jobban lehet értékesíteni, mint 1850-től kezdve mostanáig.

Folyó évi február hó 11-én jelent meg a „Pester Lloyd”-ban egy névtelentől a kenderbevaltó szövetezetekre vonatkozó cikk. Jelenleg csak arra akarok felhívni. Cikkirő azt állítja: „mi soha sem fogjuk annyira vinni, hogy oly olcsón termelhesünk kenderet mint Oroszország, vagy egy a kiváló szépségeért nagyra becsült olasz kenderhez hasonló nem fogunk előállíthatni, de távolról sem gondolható, ha az sikerülne is, még sem leszünk a külföldi piacokon az orosz és olasz kenderrel versenyképesek.”

Felkérem cikkirőt, ha már a gazdának jó tanácsos akar szolgálni, hogy a kender nagyban való termelésétől őrizkedjenek, tegye jobbát szívére és vallja be őszintén: látott-e már életében szebb kenderet, mint az, amelyet a múlt évben a kincstári pusztápekklai kendertermelő mintatelep az országos kiállításban kiállított? Vagy ha látott, hol látta? Vallja be a világnak melyik kenderből vehetne ki a legjobb gerebenező több és értékesebb hosszú szálat, mint az említett kenderből? Vallja be továbbá azt is, hogy nincs tudomása az összes európai műszaki véleményről, mely vélemény és egyhangú ítélet abban áll: „hogy Európában a magyar kendernek sem ruganyosságára, sem horderőre nézve, nincsen párja”.

Ha pedig mindezeket látta és tudja, mivel védheti azon állítását, hogy a sikeres, okszerű áztatás után a magyar kender külföldön az orosz és olasz kenderrel nem versenyképes?

Részemről azt mondom cikkirónak, hogy a magyar kender kivétel csak hasonló okokból csökkent, mint a magyar borok kivitele; az utóbbi okokat talán ismeri az igen tisztelt anonimus.

Nem sziveskednék cikkirő 1850 óta az évi átlagos árakat számokban közölni, hogy látni lehetne, hogy az ő állítása szerint láthatunk, hogy a kender ára is ugyanazon arányban csökkent, mint a gabnaárak? Evvel kapcsolatban nem sziveskednék-e a nagy közönséggel a kőc árakat is közölni, mert tudommal ez az anyag a legértékesebb része a kendernek. Ezen adatokból az áresökkenés látható lenne. Tudommal alig 2 év óta működik néhány kőctisztítógép Bácsmezőgyében. Nevezett gépeknek olyan kőcokat tisztítgatnak, melyeknek ára kilónként 2—3 kr-ért vétetik meg. Uj-Verbáson ketten foglalkoznak az ilyen kőctisztítással s a múlt évben a megtisztított kőcot 20 frtjával (de néha drágábban is) értékesíthették métermázsánsként. Ebből jogosan következtethetjük, ha azon elbullott szárlészeit a kendernek, amelyek eddig a kendertermelő vidéken a pozdorjából néha ki sem szedettek s most megtisztítva 20 frtjával métermázsánsként értékesíthetők, a vak is belátja, miszerint a kender ára nem csökkent, hanem a többi gabnaárakkal egyenes arányban maradt.

Teremjen katasztrális holdanként 500 kgr. tiszta kőc s legyen métermázsája 20 frttal értékesíthető, mégis többet ér, mintha ugyan egy holdon (már igen jó termést véve) 15 métermáza árpa, zab vagy kukorica teremne, mert a száraz kender kőcra való feldolgozása alig fog sokkal többé kerülni, mint az említett gabnaeműek aratási és egyéb feldolgozási költségei.

Végre köszönetet mondok mindazon uraknak, kik Óbecsén a kendertermelés meghonosítása ügyében fáradoztak, tovább is fáradni készségeket felajánlották; én pedig részemről kinyilatkoztatom, hogy mindent el fogok követni, hogy a megejtendő kísérlet ne csak az ő becséi gazdákat buzdítsa a kendertermelésre, hanem országsgazte kövessék áztatási, törési és értékesítési rendszeremet.

Luit Karoly.

Szeghegy története.

(Irá: Jausz János.)

Száz éve annak, hogy II. József a néptelen Bácska termékeny téreit munkás kezekkel telepítette be. S e részben anyjának, Mária Teréziának kezdeményezéseit nagy mértékben folytatta; csak hogy míg anyja kizárólagosan katolikus németeket hozott be, ő a vallási türelem megalapítója, protestánsokat is szivesen fogadott be. Szeghegy is egyike azon prot. német telepítvényeknek, amelyek 1786-ban keletkeztek; s így éppen ez évben üli meg e község fenállásának századik évfordulóját. Ezen esemény méltó megünneplésére hívja fel a községet Jausz János, e község lelkes fia; és hogy a maga részéről is ezen napra emléket állítson, már 10 év óta szorgalmasan gyűjtött adatokat, dolgozott, költött s fáradozott, hogy kedves szülőhelyének történetét összeállíthassa. És munkája ezen cím alatt: „Szeghegy im ersten Jahrhundert seines Bestandes” a múlt napokban csakugyan napvilágot is látott. — Tehát ez is, mint a múlt évben Torzsa története is, alkalmi dolgozat és egy bizonyos olvasó közönségnek van szánva, amit a munka megítélésénél mindenesetre tekintetbe kell venni.

Jausz azon méltó sajnálkozással kezdi munkáját, hogy e helység régi elüljárói, papjai, tanítói, jegyzői minden történeti érdek nélkül voltak, úgy hogy semmi használható feljegyzést vagy adatot nem hagytak e község történetére. Azért a bécsi, budapesti, zombori levéltárakra és éltesebb egyének emlékeztetése szorult. Adatai csakugyan csekély számuak s nem igen nagy becsűek; s falunak ritkán is van országos érdekű története; és Jausz mégis 400 lapot tudott teleírni. Ennek titka az, hogy eltekintve a hosszú névsorok és egyéb felsorolásokról, amelyek helyi érdekességükönél fogva itt helyén is vannak, a könyv nagyobb részét általános és mellékes dolgokkal töltötte be, amelyekhez alkalmilag Szeghegy azon nemű viszonyait is csatolja. Így például 10 levélén át beszél a protestáns egyház viszonyságairól Magyarországon, hasonlóan fejtegeti az urbéri viszonyokat az országban s más magánjogi kérdést, hosszasan elmondja a budapesti zimoji vaspálya létrehozatalának fázisait, melyet különösen Kármán Lajos orsz. képviselőnek tulajdo-

nit érdemül, akit aztán hálából választókerülete a képviselőválasztásnál elejtett! stb. stb. Kitérései azonban magukban véve is oly természetűek, hogy nemcsak azon olvasóközönség, amelynek munkáját szánta, t. i. a szeghegyiek, hanem mások is sok haszonnal fogják olvashatni; mert igazán közérdekű és tanulságos részek azok, főleg a bevallott közönségre nézve, amely ezután elég világos képet alkothat magának az elmúlt időről és elődeik itteni életéről, alattvalói s polgári kötelezettségeiről. — Előadása pedig mindenütt világos és folyékony jó német nyelven van tartva. Kifogás tehető az egyes fejezetek egymásutánjára és hogy többször össze nem tartozó dolgok kerültek egyívé.

Tárgyával az író nagy buzgalommal és lelkesedéssel foglalkozott. Művét különösen a lokalpatriotizmus jellemzi, amely egészen költői hangulatba hozza az író; de azért az mindig a józan magyar honpolgár határait maradjon; még igazságérzetét sem engedi megvesztegetni és nem sorolja fel egyoldalúan csak a fényoldalakat, hanem felemlíti és korholja a visszaéléseket és árnyoldalakat, néha egész közvetlenséggel. Midőn például a lábrakapott magzatelhajtás erkölcsatlenségéről beszél és az illetők tönkretett testi egészségéről szól, azt mondja: addig jár a korsó a kútra, míg el nem török, azaz míg az ördög el nem viszi. De lássuk már a könyv részletes tartalmát.

II. József dicsőítése után a német telepítvények ideszállításának és első ellátásának körülményeit, tehát másuttan is eléggé ismeretes általános dolgokat mond el. Szeghegy pusztán 220 ház építettett s mindössze 212 család telepítettett ide; a nekik adott kész házak, a lovak, tehének, szerszámok, utiköltségek, az első ellátás stb. 80—85 ezer frtra tehetni. Ez tehát oly befektetett tőke, amely mostan két év alatt éppen annyi kamatot hoz; mert Szeghegy 42—43 ezer frt adót fizet. A telepítésre adott tőke gazdagon jövedelmez, II. József bőlesen számított!

A ki földműveléssel akart foglalkozni, egy fél szeszio földet kapott, azaz 30 urbéri holdat (a 1200 □ öl) s ezek 3 nyomásban, 9 drbnan voltak elosztva. A helység imaházat is kapott és 10 évre fel volt mentve a földesúri adószok (a dézma és a robot) alól.

A jövevények első névsorát nem ismervén, közli a 10 évvel későbbi névsort, t. i. 1796-ból. Ezután a Bácska rövid tört. vázlatát után szól a Ferenc és a Ferenc József csatornáról, a zimoji vaspályáról, a mely Szeghegyre nézve a lehetőleg legelőnyösebb irányban vezetett és e községnek — egy fillérjébe sem került, míg a szomszéd helységek tekintélyes összegekkel járultak annak felépítéséhez. Következik az 1880. évi országos népszámlálás eredménye a Bácskában. A következő 7-ik fejezet az urbéri viszonyokat ismerteti. Szeghegyre a kamarai tisztartók emberisége mellett azon viszony mindig elég szelid és elviselhető volt. A legelő elkülönítésénél is 1866-ban előnyösen alkudtak meg, egy-egy szeszio után a földesur kamara 9½ holdat engedett alattvalóinak. — Erre szól a protestánsokról, az országban 100 év óta divatozott penzről és mértékekről, a céhrendszerről, a katonai ügyekről. Itt felemlíti Szeghegy évenkénti ujoncilletékét és hogy a községnek Bosznia okkupációja a kiállított kocsik stb. után 3852 frtjába került. — Az 1849. évi események közt egy országos érdekűt is ír le mint szemtanú, a híres szeghegyi csatát 1849. jul. 14-én; és Horváth Mihály ellen polemizál a szeghegyiek által a feketehegyieknek állítottag elkövetett testvérárulás miatt, mely vádnak alaptalanságát bizonyítja.

A következő 1850-es években volt jó termés és magas árak, az urbériség megszűnése után ezen községet szemmel láthatóan felvirágozták. — A 13 fejezetben a templom építésének, felszerelésének s további sorsának kisebb nagyobb fázisait, a hitközség szervezetét és a templomi szokásokat mondja el. Nevezetes a templom egy felirat, melyet egy Oechsle nevű ottani tanító írt németül s mely kétségtelenné teszi, hogy e templom csakugyan helyben készült: „E templom épült Szeghegy evang. községben 1814—1817-ig.” — Erre az iskolákról és a tanítókról beszél. A 15. fejezetben végre tisztán Szeghegyről foglalkozik s ennek jelen állapotát írja le történeti evolúciójával. Ezen fejezet igen sokoldalú, beszél a határról, gazdálkodásról, utcákról, adózási ügyekről, elüljáróságokról, szokásokról, lakásról, öltözködésről, egészségügyi viszonyokról stb. A szeghegyi buza, ugymond, nemcsak az országban, de az egész világon a leges legjobb! Leírja a már nem divatos cséplést. Szeghegyen csak 1881-ben kommaszáltak. 1874-ben nyílt meg itten a gyógyszerház, 1872-ben a postahivatal. Panaszokdók a régibb elüljáróság rendkívüli megvesztegetése miatt és hogy az utolsó évtizedig rendszeresen a község számlájára dorbézoltak a korcsmákban. Részletesen leírja a mostani generációnak a derest stb. Az egészben a mostani lakosság teljes névsora fejezi be.

Mindent összevéve, ezen munkát, egy-két csekély hibás adattól eltekintve, igen célszerű és tanulságos olvasmánynak mondhatjuk és kívánjuk, hogy a szeghegyiek az írónak intencióit is magukéva tegyék.

Végre dicsőréttel kell megemlíteni a könyvhöz mellékelt 3 térképet, valamint a pecsétek hasonmásait és a csinos címképet. A nyomdai kiállítás is teljesen kielégítő. S csak azon óhajt fejezzük ki, bár a többi helységek is, amelyek szintén ez években tartják százados jubileumukat, hasonló irányú tevékenységet indítanának meg.

János Jausz.

Megrendelésre szolítás.

Nemrég Carneval Bendeguz szerkesztő előfizetési felhívást bocsájított ki a minden húshagyó kedden megjelenő „Zombori Füttyölő”-re, melyet alább egész terjedelmében közölünk. A jeles szerkesztő s a zombori dalárda, mint kiadó kezkesedik arról, hogy a lap mult számához híven, érdekes s mulattató tartalommal fog megjelenni. Azonkívül komoly célja is van, mint azt az előfizetési felhívásban is olvassuk, a szatira élével ostromozni az irodalmi nagy képűkösdést s revolverizmust, a mi napjainkban eléggé elharapódzott s a mi, a szatira ostarát használva, kómikus mulatságos, de egyszer-mint igen komoly célú is. —

Következőkben adjuk a felhívást s felhívjuk rá, azt melegen ajánlván, tisztelt olvasóink figyelmét.

Előfizetésre való hívás. Nagyérdemű közönség!! A mostoha közgazdasági állapotokkal a fővárosi irodalmi termékek árának egyenlőtlen arányban való lépestartása, érlelte meg bennünk azon szándékot, hogy az olvasó közönség kezébe oly lapot adjunk, mely minden tartalmassága mellett, az olcsóságnak netovábbja legyen, a mi magyar vállalatoknál pláne a lehetlenséggel határos, példa rá a Külán megjelenő „Talisca” című napilap, mely pártolás hiánya miatt jelenben már csak az árverési hirdetményeket közölheti magyar nyelven — és megindítottuk a minden húshagyó kedden megjelenő „Zombori Füttyölő” című szépirodalmi, közgazdasági, tengerészeti és farsangi szakközönyt. Vállalatunk sokkal régebb, hogy sem ajánlatásra szükségünk volna. Egy hosszú esztendő áll mögöttünk s ez, úgy hisszük, ilyen nehéz irodalmi viszonyok között, midőn a kiadók inkább az országos kiállítás, mint az előfizetők számára dolgoznak — elegendő.

Programmunk világos és határozott, függetlenségünket minden tekintetben megőrizzük, meg a keleti kérdéssel szemben is, melynek zavaros bonyodalma, a függetlenség után sóvárgó bolgároknak rátartósága, különösen a paprika és vörös káposzta forgalomban nálunk is élénken érezhető.

A megyei és városi vitális érdekeknek előharcosai leszünk s azon leszünk, hogy ezen érdekek a külpolitikai áramlatok hullámcsapásai között is sérteletlenül keresztül vitessenek.

Városunk emelését illetőleg azon leszünk, hogy az új templom minden áron feleptessék, ha másképp nem, hát részvények útján.

A színházi gázvilágítást vegye át a város, a külvárosok megvilágítására.

A kaszárnya-építést illetőleg a felsővárosnak jogos igényeit elismerjük, tekintettel azonban a pénztelen viszonyokra, addig is, míg a kaszárnya elkészül, a katonaság az egészségtelen bánát-külvárosi kaszárnya helyett, a felsővárosba szállásoltassék el.

Költséget nem kimélünk. Azon leszünk, hogy n. é. olvasóink ne csak belálapotaink hü tükrét találják fel lapunkban, hanem a körülöttünk dúló államalkotó harcokról is bő tudomást szerezzenek. Evégből az előnyösen ismert rettenthetetlen turistát Mrvicsin Lóvó urat, a „Times” monostorszeghi báludatúját saját költségünkön a haretérre küldöttük azon határozott utasítással, hogy a mennyiben a politikai viszonyok megengedik, szabad óráiban bolgár hegyes paprikamagot is gyűjtsön, mellyel annak idejében előfizetőinknek is kedveskedünk.

Munkatársainkat illetőleg csak annyit vagyunk szerények megjegyezni, hogy csupán egyetlenegy van közöttük, a ki még önálló kőctébe gyűjtve nem adta ki dolgozatait, tessék azonban megnyugodni, az is ki fogja adni legközelebb, eddigi késedelmének is csak az az oka, hogy a „Talisca” néhány számát, melyben tanulmányai megjelentek, rendkívüli nehézséggel képes egybegyűjteni.

E mellett azonban az ifjabb írói nemzedék buzdításáról sem feledkezvén meg, tudva azt, hogy ezekre megy száma azoknak, kik pusztán azon okból, hogy községükben nyomda nincsen, pusztá kényelemből nem adják ki dolgozataikat, hanem fiókjukban hevertetik a kéziratot, hogy mindezt megakadályozzuk, ezenel következő pályakérdéseket tűzünk ki.

1-ször. Vezércikkre, különösen ajánlván ezen égető kérdést: „A birmai trónváltozás befolyása a Zombor városi restaurációra, politikai és társadalmi szempontból.” Jutalma többek adakozásából egy piké nadrag.

2-ször. Nemzetgazdasági értekezés, ajánlatik különösen: „A váltó gazdaság, tekintettel a farsangra.” Jutalma a Meyer-féle „Conversations-Lexicon” legujabb kiadásának első füzeté.

3-szor. Ballada. Ajánlatik különösen ezen tárgy: „A bős sokac.” Jutalma egy monostori fáynec-tányér.

4-szer. Tárca, bármely rettenetes szerelmi történetről. Jutalma a Zomborban felállítandó iparmuzeum ajándéka: egy karavukovai panama kalap.

5-ször. A Ferenc-csatorna tengerhajózási akadályai, különös tekintettel az apály- és dagályra. Jutalma a zombori regatta-egylet ajándékából egy pensionátus csónak, nem gőzerővel.

6-szor. Sikerült anekdotákat is közölünk, a legjobb díja e lap egy tiszteletpéldánya.

Pályázati határidő 1886. évi február 16. A pályadíjak ünnepélyes kiosztása a húshagyó keddi dalárestélyen fog végbemenni több bel- és külből titkos tudós, író, művész és költő, mint pályabírák jelenlétében. A szerzők neveit illetőleg kívánatra, a legnagyobb diszkreáció biztosítottik.

A pályaművek elnyújtottak ne legyenek és tisztán leírva, jelíges levélkével a megjelölt határnapig bérmentve e lap tulajdonosára küldessenek.

A pályadíjak csak abszolút becsű műveknek adatnak ki, melyek mind kitüntetéssel láttatnak el. Előfizetési ár egy egész esztendőre csak 30 krajcár osztrák értékben. Megjelenik minden húshagyó kedden.

Előfizetés a „Bácska” című lap előfizetési részére az ezen lap előfizetési pénzeivel egyetemben ugyanazon egy postautalványon eszközölhető; nem előfizetők a lap tulajdonos nevére intézett postautalványon.

Tíz előfizető után tiszteletpéldány.

A szerzői jogról szóló törvény alapján, a lapot csak előfizetők olvashatják s mint más lapnak melléklete ezúttal nem fog megjelenni.

Igérvén egyben, hogy a mult évfolyamban megkezdett szenzációs francia regényünket a „Fekete kapitány, vagy az Adeline gőzös titkai”-t folytatjuk s új előfizetőink iránti kiváló tiszteletből közkívánatra a mult számban megjelent regénykezdését is közöljük.

A lap szellemi részét illető bérmentes közlemények szivesen fogadttatnak s a bőven rendelkezésre álló alaplóból díjazttatnak. Kéziratok a lap tulajdonosra intézendők.

Zombor, 1886. évi február hóban.
Feltöltött szerkesztő: Laptulajdonos és kiadó: Carnevál Bendeguz. A zombori kaszinó-egyleti dalárda-vezérelkéhez és vidéki író.

Naptár.

Február.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
23 Kedd	Dam. Péter p.	Derült	11 Teodóra
24 Szer.	Mátyás ap.	Mátyás	12 Melét pk.
25 Csüt.	Géza vt.	Valburga	13 Zoe
26 Pént.	Sándor pk.	Jónás	14 Mára

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

311. szám.

1886.

Pályázati hirdetmény.

Nemes-Militics községében egy 120 frt évi fizetéssel és 40 kr. látogatási díjjal javadalmazott szülész-női állás betöltésére pályázat hirdetik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy folyamodványaikat képesítési okmányokkal felszerelve, a választás megtartása napjáig, azaz folyó évi február hó 28-ig alulírt községi elöljáróságnál nyujtsák be.

Nemes-Militicsen, 1886. február hó 6-án.

Kaich József

jegyző.

3-3

Nagy Lajos

kapitány.

Hirdetmény.

Szilbás községében egy az adóügyekben jártas egyén alkalmazást nyerhet f. év március hó végétől. — Évi fizetés 300 frt o. é., valamint 2 szoba és konyhából álló lakásnak ingyenes átengedése.

Szilbás, 1886. évi febr. hó 14.

3-3

Gruics J.

jegyző.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyébe kebeleztet Szenttamás községben (10,609 lakos) nyugdíjazás folytán üresedésbe jött község jegyzői állásra pályázat nyittatik. Választási határnapul 1886. évi április hó 15. napjának délelőtti 9 óraja Szenttamás községhezához kitűzetik.

Ezen állomással 800 frt évi fizetés, szabad lakás és 9 kerületi láncc föld haszonélvezete van egybekötve.

Felhívtnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883-ik évi 1-ső t. c. 6 ik §-ában előírt kellek beigazolására szolgáló okmányokkal, valamint a hivatalos magyar nyelven kívül a szerb nyelv szó- és írásban bírást igazoló bizonylatok csatolásával felszerelt kérvényeiket folyó évi április hó 8-ig alulírt szolgabíróhoz benyujtsák, mert a később beérkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Ó-Becsén, 1886. évi február hó 12-én.

Gombos Béla,

szolgabíró.

3-1

299. ex 1886.

Karavukova község elöljárósága.

Pályázat.

Karavukova községben üresedésbe jött s egy évi időtartamra rendszeresített egy községi irnoki s egy végrehajtói állásra ezzel pályázat nyittatik.

Az érintett állások mindegyikével évi 360 frt készpénz fizetés van egybekötve.

Felhívtnak tehát mindazok, kik az érintett állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat — melyben az adóügyben való teljes jártasság is kimutatandó — alulírttához rögtön nyujtsák be, esetleg személyesen jelentkezzenek.

Az állás azonnal elfoglalandó.

Karavukován, 1886. évi február hó 20-án.

Schmidt György,

h. jegyző.

3-1

Torna-eszközök felnőttek számára 9 frt o. é.

Van szerencsém e város és vidéke n. é. közönségével tudatni miszerint

a lepoglavai országos fogházból

ujabb fa-faragványok

érkeztek, nevezetesen: kulacsok, asztalkák pipa-eszközöknek, hordók csemegeboroknak, keretek, kefe- és törölköző-tartók, író-eszközök, kártyaprések, saláta-eszközök s több efféle faragványok, melyek csín és izlés tekintetében mi kívánni valót sem hagynak fenn.

Továbbá érkeztek

takács-munkák,

mint: damaszt- és cérna-törölközők, fehér és színes asztal-abroszok, melyek a legjutányosabb szabott áron

kapthatók. — Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítettek.

Kiváló tisztelettel

ENGEL ADOLF,

kereskedő

Zomborban, Falcione Lőrinc-féle házban, (a Színházi szálló átellenében).

Torna-eszközök felnőttek számára 9 frt o. é.

1217/86. szám.

Árverési hirdetmény.

A szegedi m. kir. jószágigazgatóság kezelése alatt álló s a pivnicai határban fekvő 454⁴⁵⁰ hold földnek Karch József és neje volt bérlők kárára és veszélyére az árverés napjától 1889. évi szeptember hó 30-ig terjedő időre 5088 frt 04 kr. évi haszonbér mint kiküldetési ár mellett leendő bérbeadása iránt folyó 1886. évi február hó 25. napján d. e. 10 órakor Szegeden a m. kir. jószágigazgatóságnál zárt írásos ajánlatok tárgyalásával egybekötött szóbeli árverés fog tartatni. Árverezni szándékozók kötelesek a kiküldetési ár 10%-ának megfelelő bántépénzt az árverező bizottság kezéhez letenni. A szóbeli árverés megkezdése előtt 50 kros bélyeggel és 10% bántépénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyekben a megajánlott összeg betűvel és számmal világosan kiirandó, kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri s azok minden pontjának magát feltétlenül aláveti. — A szerződési és árverési feltételek a szegedi m. kir. jószágigazgatóságnál és a kulai kir. ispánságnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. — Szeged, 1886. február hó 10-én **M. kir. államjószágigazgatóság.** Utánnomat nem díjaztatik. 2-2

146. szám.

Kovily-Szt.-Iván községe.

ex 1886.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye tekintetes törvényhatóságának 1885. évi 1245. sz. a. kelt határozatával jóváhagyott tervrajz és költségvetés alapján K.-Szt.-Iván községhezához kibővítésére ezzel pályázat nyittatik.

Ezen, a jóváhagyott költségvetés szerint 2649 frt 48 krban megállapított kibővítési munkálat s a szükségelt anyag beszerzése 1886. évi március hó 28-án délutáni 2 órakor K.-Szt.-Iván községhezánál nyilvános árlejtés útján fog a legolcsóbb vállalkozónak kiadatni

Felhívtnak tehát az árlejtés szándékozók, hogy a jóváhagyott összegnek megfelelő 10% bántépénzzel ellátva, a kitűzött határnapra megjelenjenek.

Az árlejtés feltételei — a tervrajz s a költségvetés — K.-Szt.-Iván község jegyzői irodájában mindenkor betekinthezők.

Kovily-Szt.-Ivánon, 1886. február hó 10-én.

Vracsarity Glisó,

jegyző.

Bierman Lajos,

biró.

Házeladás.

Szabadkézből eladó egy szép ház a bajai-utca nyári oldalán 8-ik szám alatt. Van benne öt csinos szoba, megfelelő mellékhelyiségekkel. Kisebb úri családok számára kiválóan alkalmasnak kinálkozik.

Venni szándékozók forduljanak főtiszt. Valaszky István horgosi plébánoshoz, mint tulajdonoshoz.

144. szám.

1886.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. és 120. §§-ai értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróóság 7981., 7982., 7983., 8068. és 8573. számú végzése által Krausz E. és társa budapesti cég, Weidinger S. és Zs. zombori cég, Fischer Adolf nemes-militicsi lakos, Leopold Ignác fia szegedi cég és Tausig és Ziffer szabadkai cég javára Rajner Ignác és Rajner Sándor ns.-militicsi lakosok ellen 1887 frt 76 kr., 247 frt, 1500 frt, 470 frt 84 kr. és 2110 frt 95 kr. tőkék, ezeknek esedékessége napjától számítandó 6% kamatai és eddig összes perköltség követelések erejéig elrendelt biztosítási, illetve kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 1761 frt 45 kr-ra becsült rőfös-, fűszer- és takereskedelmi árukából álló irgóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 844/1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nemes-Militicsen alperesek üzletében leendő eszközökre 1886. évi március hó 1-ső napjának délután 2 óra s esetleg a következő nap határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverés, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1886. évi február hó 17-én.

Cservenka Lajos,

kir. bir. végrehajtó.

Házeladás.

Szelencse városrész, kalap-utca, 588 sz. ujonnan épített ház, szabad kézből eladó. Ugyanott egy zongora is eladó.

Értekezni a délelőtti órákban a nevezett házban lehet. 2-1

9. szám.

jkv. 1886.

Árverési hirdetmény.

Ó-Kanizsa község elöljárósága részéről közhírre tétetik, miszerint a község tulajdonát képező nagyvendéglőnek 1886. évi május hó 1-ső napjától 1889. évi április hó 30. napjáig, azaz három egymásután következő évre leendő bérbeadása tárgyában, a községhezánál 1200 frt kiküldetési évi bérletár mellett folyó 1886. évi március hó 1-ső napján nyilvános árverés fog tartatni.

Melyre bérleni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy:

a) az árverés megkezdése előtt 120 frt bántépénz lesz leteendő;

b) bérlő csak az lehet, ki az üzletet maga fogja vezetni;

c) bérlő félévi haszonbérösszeget lesz köteles az árverés befejeztétől számított 14 nap alatt készpénzben lefizetni;

d) egyéb részletes feltételek a községi gazdasági jegyzői hivatalban tekinthetők be.

Kelt a községi képviselő testület 1886. évi január hó 21-én tartott közgyűléséből.

Mihály Sándor

közs. jegyző.

Szilágyi György

3-3 közs. bíró.